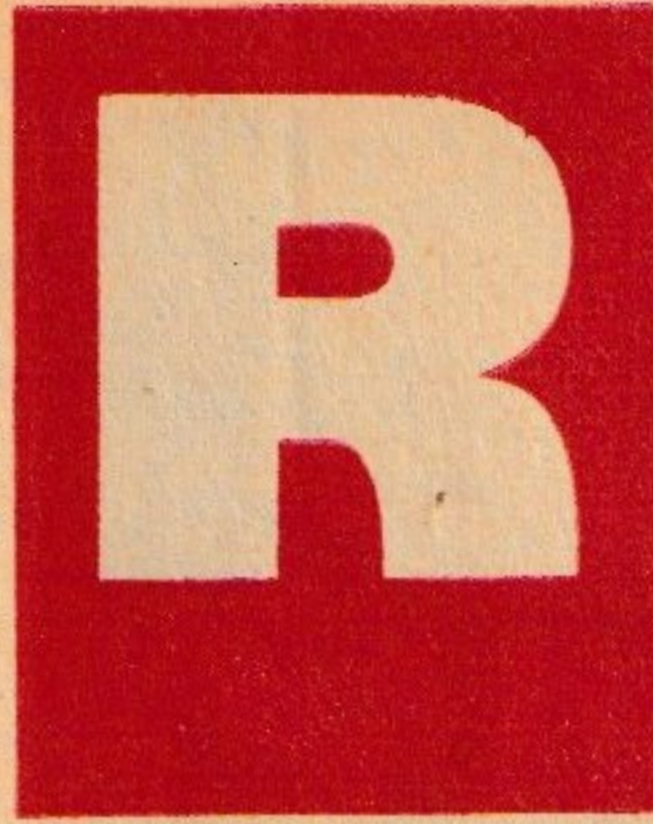

no 43

**Türkiye metapsişik
tetkikler ve ilmi
araştırmalar
cemiyeti neşir
organıdır.**

Seneler evvel bir doktor sigaranın ne korkunç bir zehir taşıdığını söylüyordu. Haklıydı. İnsanlar sigara içmemeliydi. İçki içmemeliydi. Kuvvetli, gürbüz nesiller yettirilmeliydi.

Ama bu vücutça sağlam insancıklara yapacakları işin ne olduğunu kim anlatacaktı?

Hatırımızda kaldığına göre, bir zamanlar Almanlar böyle gürbüz delikanlılar yetiştirdiler. Sonra da «Milletlerinin bin yıllık bir imparatorluk kurması için» onları çamurlu hendeklerin diplerine, kan ve ateş içine gönderdiler.

Olanlar olması gereken şeylerdi. Avrupa kıtası temellerinden sarsılacak, yine insanlar kan ve ateş bahasına birşeyler öğreneceklerdi. Fakat biz fikirlerimizden hiç de mi mes'ul değiliz? Bütün varlıklara faydalı olmayacak sıhhatli vücutlar düşünmek eksik bir düşünce değil midir? Sahib olunan kudretlerin ve yolda kullanılacağını bilmemek, ferdleri yıkıma, cemiyetleri sefahat, harb ve harabiye sürüklemiştir.

Herhangi bir fikir ileri sürenken bu fikrin şümülünü ve neticelerini düşünmek lâzımdır. Bu sayımızda Atom bombasının yapıcılarında Robert Oppenheimer'in âlemşümül bir sevgi taşıyan konferansını nakletmeyi okuyucularımız için faydalı bulduk.

Gerek neşrettiğimiz olaylarda, gerek makalelerimizde dostlarımızı, yine kendi kendimizin icadı ve ibdadı olan duvar ve sınırlardan öteye çekmeğe çalışıyoruz.

Hayatı tek yönlü ve mucizesiz görmeğe alışmışız. Halbuki mucizeler etrafımızda, gözlerimizin önünde, elimizin altındadır. Niçin kendi kendimize hüznler icad ediyoruz?

Bunun cevabı çok basittir : Bilgisizliğimizden. Tekâmül okyanusunun kıyılarında dalgaların tesirile kıpırdanan bizler için, ilerde, dalgaları önüne katan rüzgârlar gibi olmak mukadderdir. Ve hiç bir varlık bu kaderden mahrum yaratılmamıştır.

Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür Suat TAHSUĞ
İdarehane ve Cemiyet binası : Taksim, Siraselviler,
Billürce Çıkmazı, Sümbül Ap. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Abone ücreti : Yıllık 18 lira
Haberleşme, Abone ve Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

İkinci Dünya Harbinin sonunda atom bombasının tahakkukunda birinci derecede rol oynayan bilgin Robert Oppenheimer 1962 yılında Tokyo'da bir konferans vermiştir. Bugünkü ilim ve tekniğin bir numaralı şahsının ilim hakkındaki düşünceleri yeni bir çağın eşliğinde bulunan insanlık için çok dikkat çekicidir.

Bu günkü dünyanın gidişinden Mesuliyet duyuyoruz .

İnsan bilgisi tek yönlü olmaktan çok uzaktır ki, bizler bu kabiliyetin sınırları hakkında henüz fikir sahibi bile değiliz. Bugünün ortahalli aydın kişisi dünyada adetâ hallolmamış mesele görmektedir. Medeniyet onun için bir konfor meselesi halini almıştır. Otomobil, televizyon, buzdolabı, ve uçakla yapılabilen dünya seyahatleri; küçük bir servet sahibi olmak ve sosyal sigortalardan faydalanmanın, ferdin saadetine yeter görülmesi, natamam bir düşünce mahsulüdür.

Bu çeşit düşünen kişinin faydalandığı ilim ve tekniğin en aydın temsilcilerinden birinin yine ilim ve teknik hakkındaki düşünceleri, insanları uyanmaya davet eden bir ikaz taşımaktadır.

Kristof Klomb Amerika'yı keşfettiği zaman diz çökmüş ve dua etmişti : «Ey İsa, ey Meryem, bizden yardımlarınızı esirgemeyiniz!» demişti. Korkuyor muydu? Açtığı yeni çağın insanlara se-

Robert OPPENHEIMER

tireceği köklü değişikliklerin mes'uliyetini bir an hissetmiş ve dehşete mi kapılmıştı?

Bugünkü saf ilmin bulguları karşısında bile bizler aynı dehşeti duymaktayız. Bir gün Atom âlimi Niels Bohr'un bana şöyle dediğini hatırlıyorum : «Bana bir fikir geldiği zaman intihar etmek arzusu da birlikte geliyor.»

Eski topluluklarda an'ane, her yeni bulusun yayılmasını önlemeğe çalışıyordu. Bugün aksidir. İtibar daima yeniyedir. Tarihte, önceden görülmemiş bir inkılâb yaşıyoruz. Bu devrimde en büyük pay ilme yüklenebilir. İlim derken bu terimi en geniş mânasiyle kullanıyorum. Bütün insani ve tabii ilimleri ve bunların iki ayrı görünüşünü ; gerçeğin araştırıcılığı vazifesini üzerine alan saf ilmi ve bulguların sanayie tatbikini hedef tutan teknolojiyi.

Fakat bugün yeryüzünde bütün ilimlerin gerçekleşmiş olduğu sanılmasın. Eminim ki, bir çok sahalar gözden kaçmıştır. Meselâ Ruh üzerindeki araştırmalar bir değil, bir çok yeni ilmin doğuşuna sebep olacaktır. Bunlar doğmadan yeryüzünde gerçek bir ilim çağınran bahsedemeyiz.

*
**

İlkel topluluklarda bugünkü anlamıyla «ilimler» mevcut değildi. Avrupa'da bile çok geç gözüktü. İlimlerin en esaslı karakteri bence buluşların eskiye dönüş olmaksızın birbiri üzerine eklenmesidir.

Bugün bir silâhsızlanmadan bahsediliyor. Fakat bundan yirmi sene evvelki dünyayı yeniden yaratmak elimizde değildir. İnsanlar silâhların nasıl yapılabileceğini biliyorlar.

Bu bilgi korkunçtur; ne bırakılabilir ne unutulabilir. Silâhsızlanma hakkındaki bütün çalışmalarımızda bu noktanın ışığı altında hareket etmeliyiz.

İlim devrinin niçin belli bir yerde ve belli bir çağda başlamasının sebebi ni kendi kendime soruyorum. Büyük medeniyetlerden hiçbiri sebep ve neticeler üzerinde araştırma yapmak merak ve zevkinden mahrum değildi. Eski Yunanlılar matematik ve mantığı buldular. Tecrübeler yaptılar. Son zamanlarda ortaya çıkarılan, ileri derecede bir teknoloji'ye sahiptiler. Bilginin iyi bir şey olduğunu biliyorlardı. Bununla beraber ne onlar, ne de onların takipçileri gerçek ilim ruhuna sahip olabildiler. Bana öyle geliyor ki, Eski Yunan'ın ve Çin'in kısmen, Hind'in tamamen mahrum olduğu şey, İnsanın tekâmülü hakkında açık bir bilgi idi.

İnsanın yeryüzündeki yaşama şartlarını ıslâh etmek fikri «Klâsik düşünce» sisteminin keşfini temin etti ve ilim ruhunun yolunu açtı. Renesans'daki Kepler ve Newton'a varan ağır ilerlemeler Onyedinci ve Onsekizinci asırda insan ve âlem hakkında daha büyük bir bilgi edinmek için ekip halinde çalışan topluluklara yol açtı. Onsekizinci asırda Fransa'da daha şuurulu yaşanan ve A-

merika Birleşik Devletlerinin doğuşuna sebep olan bu inkişaf, ilme pratik menfaatler fikrini ekledi ve âlemsümül bir kardeşlik fikrine zemin hazırladı. Bugünkü ilme kalan miras ve an'ane budur.

Bu an'aneye göre, birkaç yüz veya birkaç bin seçkin şahısdan meydana gelen bir dünyada değil, fakat milyarlarca kardeş arasında yaşıyoruz. Dünyayı eski gizli cemiyetler anlayışında, küçük sayıda bir mes'uller gurubuna irca etmek meylî büyüktür. Biz bu meseleyi bilen uyanık şahısların bu temayüle kapılmamızı, ve topluluğumuzun çalışmalarını kudret ve şerefini herkese açık tutmamızı temenni ediyorum.

İlmin ilerleme hızı son yıllarda bütünü artmıştır. Bugün elli yaşında olan bir adam için hemen bütün bilinmesi gereken şeyler, onun öğrenimini bitirdiği senelerden sonra keşfedilmiştir. Meslekleri ilim olmayan insanların önünde iki ayrı yol açıkça belirmiştir: Bir teknikde ihtisas sahibi olabilirler, yahut umumî bilgileri en şümüllü yaygınlığıyla kavrarlar. Pek, tabii ki, bunun her ikisini birden de yapabilirler. Ve ancak o zaman bu anî sıçramalar şeklindeki değişiklikler dünyasında kendilerini bir rol oynamaya muktedir sayabilirler.

*
**

Biz ilim adamları için ihtisaslaşma bir zarurettir. Hiç bir ferd, ancak, gayretlerini birleştiren mütehassıslar topluluğunda meydana gelen bilgi yekûnunu bütün şümülüyle karvrayamaz.

Bizim, dost olmasak da, aramızda demir bir perde bulunsa da hararetli meslekî bir alâkamız vardır. Birbirimizi tanırız ve bize yardım edenlere daima şükran hissi duyarız. Meslekî olarak bir arkadaşlık içinde, entelektüel (zihni) bir sıkı fıkılıkla, sıcak bir sevgi içinde yaşıyoruz. Ve bu bize büyük bir itimat veriyor. Bütün isteğimiz, böylece dünyanın bütün araştırmacıları arasında teessüs etmiş olan alâkanın, arası kesilmeden kuvvetlenmesi, artmasıdır.

(Devamı 33. ncü sayfada)

OLAYLAR

Arasında

DEDENİN RUHU HABER VERDİ

Derleyen : Enver Ölçerman
Anlatan : Dursun Aydın

Dimili, Çemişgezeğin şirin ve münbit köylerinden biridir. Ben de orada doğdum, büyüdüm. Askerliğimi bitirip köye döndüğümde ev ev dolaşarak köylümün hatırını sordum; onların dertlerini dinledim. Askerlikte edindiğim bilgi ve tecrübe beni daha vicdanlı harekete sevk ediyordu. Köyümde yardıma muhtaç olanlara koşuyordum. Bir gün başıma hiç unutamadığım bir hâdise geldi; size onu anlatmak isterim :

Bir gün öküzlerimi aldım, muhtaç bir köylümüzün tarlasını sürmek için yola koyuldum. Gideceğim tarlanın yakınında, büyük bir kayalığın dibinde suyu buz gibi soğuk bir kaynak vardı. Öküzleri salıvererek orada biraz su içtim. Bir de sigara yakarak gittikçe kararmaya başlayan havayı gözetlemeye başladım.

Bir an gözlerim kara bulutlara saplandı; vücudumda bir ağırlık duydum. Derken ânide kulaklarımda bir ses peyda oldu. Birisi bana : «Oğlum, oradan kalk!» diyordu. Etrafıma bakındım; kim-

seler yoktu. «Galiba şeytana uğradık!» dedim ve aldırmadım. Biraz sonra aynı ses : «Oğlum taştan kalk!» dedi. Yine etrafta kimseler yoktu. Bayağı korktum. Şeytana uymamak gerekti. Şöyle söylenmeğe başladım : «Hiç uğraşma Şeytan Dayı! Beni buradan kaldıramazsın. Ben cahil değilim; askerliğimi yapmışım. O şeytan hikâyesini de iyi bilirim. İşine git; beni kandıramazsın. İnadım inattır. Akşama kadar buradayım ha..»

Hırsımdan ter içinde kalmışım. Söylenmelerime öküzler kulak kabartmış olacaklar ki ikisi de bir olmuş bana mânalı mânalı bakıyorlar. Onlardan sıkıldım. Bunun üzerine beni bir tereddüt ve korku sardı ki ...

Bu sırada hafif yağmur da atmağa başladı. Derken kulaklarımda bu sefer daha kuvvetli bir ses «Ula Dursun kalk oradan!» diye çınladı. Bu ses rahmetli dedemin sesine benziyordu. Dedem sağlığında «Ula, Dursun!» derdi bana. Sonra dedem az konuşurdu ama doğru söylerdi... İçimi korku sardı; hemencecik öküzleri önüme katıp tarlaya doğru hızla koşmağa başladım. Kayadan epey u-

zaklaşmıştı ki, hava bir çaktı, bir gürledi, kendimi yerde buldum.

Yıldırım düşmüştü demin kalktığım kayalığa; kayalar parça parça olmuştu. Etraf toz duman içinde kaldı. Ağrıyan başımı uvalayarak tarlaya doğru koşmağa başladım. Öküzler de mâ! mâ! diye bağırarak beni takip ediyorlardı. Nefesim kesilerek otların üzerine uzandım. Bu olanları şöyle bir düşündüm: Ben muhtaçlara yardım ettiğim için Allah benim canımı bağışladı; dedemin ruhunu da bu işe vasıta etti. Allahıma şükürler olsun.

Notumuz : Yer yüzünde yaşayan hiç bir kimse bilgi ve yardımdan mahrum değildir. Herkes anladığı seviyede olaylarla karşılaşarak tekâmül etmektedir. Burada Dursun, iyi, tekâmül etmeye hak kazanmış bir kişidir. Yukarının ilk ihtarının anlamamış, bunu seytandan bilmiştir. Fakat Dedesinin sesini duyması onun itimadını arttırmıştır. Oturduğu yere yıldırım düşmesi ile bu olay arasındaki münasebet çok derindir. Bununla Dursun kendisine ilâhi bir yardım yapıldığını idrâk etmiş, ayrıca kendi iyi fiillerinin bir neticesi olduğunu düşünebilmiş, bu arada yardımcı görünmez kuvvetlerin mevcudiyetini de sezmiştir ki, bu da hiç de küçümsenecek bir netice değildir. Günlük hayatımız içinde bu kabil ne kadar çok mucizenin gelip geçtiğini, fakat anlamak için bizim de Dursun gibi, sert bir ihtar gelinceye kadar direndiğimizi inkâr edemeyiz.

DUA EDERKEN KULAKLARI AÇILDI

Nevşehirin Kozaklı Köyünden İzzet Özkan Hatipoğlu adında 49 yaşında bir şahıs, Mevlâna türbesinde dua ederken bayıldı. Kendine geldiği zaman üç sene evvel işitme hassasını kaybeden kulaklarının açıldığını hayret ve sevinçle gördü. **Hürriyet, 8 Temmuz 1963**

Notumuz : İnanarak dua edenlerin daima karşılıklarını buldukları ve bulacakları inkâr edilmez bir gerçektir. Üstün âlemin vazifeli varlıkları bir taraftan bir şahsın hakettiği bir şifayı kendine verirken bizlere de bir İman Mucizesi göstererek ders vermektedirler.

18 YAŞINDAKİ TÜRK GENÇİ İÇİN KİLİSEDE DUA ETTİLER

18 yaşındaki Vezirköprülü Lûtfi Apak Sabri Yılmaz adındaki bir yardım severin delâleti ile Amerika'ya kalbinden ameliyat olmak üzere gitti. Bu ameliyat olmasaydı Lûtfi Apak, doktorların ifadesine göre, ancak üç yıl daha yaşayabilecekti.

Amerikada muvaffakiyetle geçen ameliyattan sonra kendini yeniden hayata dönmüş gibi hisseden Lûtfi Apak bütün Amerika'lılar ve bilhassa hastahane-nin bulunduğu Nashville'liler ve kendisini ameliyat eden Prof. Collins için sita-

yişkâr sözler söylemiş : «Çok iyi ve sâmi-mi insanlar» demiştir; «İnsan hayatına çok önem veriyorlar. Aynı dine mensup olduğumuz halde ameliyat masasına yatırıldığım günlerde kiliselerde benim için âyinler tertip edip dua ettiler. Bunlar unutulacak şeyler değildir.»

Hürriyet, 10 Temmuz 1963

Notumuz : Bütün dinler insanların olgunlaşip tekâmül etmesi için indirilip vazedilen sistemlerdir. Dinler arasında aykırılık görüp bu yüzden düşmanlık gütmek insanlara ait bir husustur. Temeli bilgisizlik ve sevgi yoksulluğudur. Aykırı zannedilen dinler arasında bir tefrik yapmayan insanların mevcudiyetini insanlık adına sevinç ve iftiharla karşılarız.

YAPTIĞI DENEMELERLE AVRUPALI BİLGİNLERİ ŞAŞKINLIĞA UĞRATAN,

TAHRA BEY

Mısırlı bir fakir olan Tahra Bey 1897 yılında doğmuştur. Çocukluğu hakkında açık bir bilgiye sahip olunmamakla beraber, 1905 yılında İstanbula gelmiş, önce klâsik öğrenimini yapmış ve sonra Tıbbiye'ye devam etmiştir. He kim olduktan sonra Yunanistan, Bulgaristan ve İtal yaya gitmiş, 1925 de Parise gelmiştir. Eski Şark âyinlerini ve fakirizm usullerini iyi biliyordu. Deneylerinin ilgi çekici kısımlarından bir kaçını sunacağımız Tahra Bey, Arap kıyafetinde giyinir ve gene o ülkelere mahsus bir takım âyinler yaptıktan sonra, halk huzurunda «açık deneylemelere» girişirdi.

Bu deneyler, genel olarak, şunları kapsıyordu: Kendi kendine - Katalepsi, sun'î hissizlik, çivili tah ta, toprağa gömülme, telepati ve hayvanlarda katalepsi v.s.

Tahra Bey'in deneyleri az - çok metapsişik karaktere sahiptir; fakat daha ziyade fakirizm gösterileri çerçevesinde kalmıştır.

Yirmibeş senelik bir kayboluştan sonra, 1949 yılında, onu tekrar Paris'de insanlar arasında görüyoruz. Çok önceleri yaptığı deneyleri aynen tekrarlıyor.

Fransız P.T.T. idaresinin yardımıyla, Radyo vasıtasıyla, «Zihni Telkin» gösterileri yapıyor; bu olay onun bir hayli şöhret kazanmasına yol açmıştır. Nitekim binlerce dinleyiciden mektup almış ve aynı deneyi yapmak üzere Brezilya'ya davet edilmiştir.

Deneylerini bilim adamlarının istediti düzeninde yapmaktan kat'iyen çekinmemiştir. Fakiri me has gösteriler olan bu olayları Metapsişik tasnifte belli bir sınıfa dahil etmek zordur. Zaten buna da lüzüm yoktur. İmkânlarının pek azını bilebildiğimiz «ruhsal kudreti» sınırlandırmak bilimsel bir hareket olmasa gerek. Tahra Bey'in, bu alanda emek sarfeden kimseler üzerinde, derin tesirleri olmuş ve ihtiyaçları karşılamıştır.

Aşağıdaki deneyler Londra'da QUENN'S HALL'da açık celseler halinde yapılmış ve yüzlerce kişi tarafından takip edilmiştir. Dr. Cannon'dan aynen aktarıyoruz:

— KENDİ KENDİNE KATALEPSİ —

«Yapılan gösteride, fakirlere mahsus bir teknik (dilin ters dönerek boğazı tıkaması) ve kendi arzusuyla, Dr. Tahra Bey, katalepsiye girmiştir. Şuurluluk durumunu birdenbire kaybeden Tahra Bey nefes alıp vermelerin ve kan de-

veranının tamamen durduğu bir ceset halini almıştır.»

«Bundan sonra bedeni iki asistan tarafından, biri omuzlarının diğeri ayak bileklerinin altında olmak üzere, iki tırpanın üzerine yerleştirildi. Ağırlığı 100 kilodan fazla olan büyük bir taş, vücudunun karın ve mide bölgesi üzerine kondu. Daha sonra bir nalbant, taş kırmağa mahsus ağır bir çekiçle, taşı ufak parçalara ayırdı.»

«Bu gösterilerin gayesi, arzu ile meydana getirilen kataliptik durumda, kaskatı ve gergin olan bedenin dayanıklılığını göstermekti. Bu ameliyeler normal halde yapılsaydı, şahsı ölüme sürüklemese bile, çok derin yaraların meydana geleceği muhakkaktı.»

«Biz doktorlar histeriklerde, sar'alılarda ve ipnoz halinde bulunan süjelerde vücudun sertleşmesini birçok kereler müşahade etmişizdir. Bu kimselerde vücudun kaskatı olması kendi arzuları dışında vukua geldiği halde, Tahra Bey böyle bir duruma kendi isteği ile girebilmektedir. Zihni ve fiziki bakımdan tamamen sağlam olduğu tarafımızdan tesbit edilmiştir.»

— SUN'Î HISSİZLİK —

«Katalepsi durumu iki dakika devam ettikten sonra, Tahra Bey tekrar şuurluluk haline avdet etti. On beş dakika müddetle acıdan ve ıstıraptan tamamen uzak kaldığını söyledi. Şuurlu duruma geçtikten sonra Tahra Bey, bütün âzalarının hissizleşmesi dolayısıyla, zemin üze-

rinde yürüdüğünü idrâk edemiyor ve sadece gözlerini kullanabiliyordu. Bu durum, histeride, sar'ada ve ipnozda şahısların arzuları dışında meydana gelen katalepsi ile taban tabana zıttır. Tahra Bey'e göre : acı ve ıstırap birer aldanmadan başka bir şey değildir. Bize göre ise bu hâl zihnin özel bir duruma girmesinden dolayı meydana gelmektedir.»

«Tahra Bey, bundan sonra, bedenindeki hissizliğin devam ettiğini, sancı duymadığını ispat etmek amacıyla, hançere benzeyen büyük bıçakları (ki, bunlar hazirun tarafından önceden tetkik edildi) alarak rasgele göğsüne, kollarına, bacaklarına ve boyuna sapladı. Boyunda hafif bir kanama olduysa da derhal durdu. Tahra Bey'in kullanmış olduğu bıçak ve iğneler steril (temizlenmiş) değildi.»

«Tahra Bey nabzını da kontrol altında bulundura biliyordu. Nabız atışları dakikada 120 ye kadar yükseldi. Sağ bilek nabzının soldakine nazaran çok daha hızlı atması, hazirun tarafından çok büyük bir ilgi ile karşılandı. Tahra Bey bedeninin hissizleşmesi ânında tamamen gayri şuurî olarak hareket ettiğini ve bu durumda olduğu halde kendisini gayet normal hissettiğini söylemektedir.

— ÇİVİLİ TAHTA —

«Üzerinde gayet sivri ve steril olmayan çiviler çakılı geniş ve uzun bir tahta ortaya kondu. Tahra Bey çivilerin üzerine yattı ve bir asistan, ete iyice girmelerini temin maksadıyla,

fakirin göğsü üzerinde ayakta durdu. Bundan sonra, Tahra Bey ayağa kalkarak, kan akmaksızın, çivilerin açtığı derin yaraları haziruna gösterdi.»

— DİĞER BİR OLAY —

«Elimizdeki kayıtlarda, El Sait'de yaşayan genç bir fakirin, bir eli havada ve diğerinin yumruk halinde sıkılı olduğu halde yedi ay müddetle öylece kaldığı yazılıdır. Sadece sıcak su ve süt ile beslenmiştir. Beşinci ayda tırnakları o

kadar uzamıştır ki, sıkılı olan eline girerek öbür taraftan çıkmıştır. Bu durum bize, bu yedi aylık devrede kan deveranının durmadığını göstermektedir. Saç ve sakalın uzaması da bunu teyit etmektedir.»

— TELEPATİ VE DURUGÖRÜ —

«Salondaki dinleyicilerden bir kaçı sahneye çağrılarak kendilerine bir kâğıt ile bir zarf verildi. Her

Lütfen sayfayı çevirin

şahıstan arzuladığı ve düşündüğü bir şeyi yazması istendi. Örneğin, «Salonun ortasına gidiniz; sola dönünüz ve kırmızı şapkalı hanımdan gözlüğünü alarak bana getiriniz.»

«Yapılması istenen şey yazıldıktan sonra, zarfa konarak kapatıldı ve Başkana verildi; o da bunu önce Tahra Beye (kapalı ve mühürlü olarak) gösterdi. Sonra deney müddetince durmak üzere, seyircilere verildi. Deney başarı ile bitince Başkan zarfı açarak kâğıtta yazılı olan cümleyi okudu ve kâğıdı, deneyin doğruluğu, göstermek için dinleyicilere verdi. Bu tecrübe aşağı yukarı dört def'a tekrar edildi.»

«Bundan sonra yapılan deney, bir öncekine nazaran, daha kompleks idi. Sahnede bulunan Tahra Bey ile salondaki bir şahıs arasında telepati olayı vukubuldu. Burada telepatiden farklı olarak durugörü (klervoyans) ünün de işin içine girdiğini gördük.

Tahra Bey sadece zihinden geçirilen bir sorunun ve ya isteğin ne olduğunu bilmele kalmadı, aynı zamanda istikbale ait olayları ve ne zaman vukua geleceklerini bildirdi. Tahra Bey İngilizce bilmediğinden, bu deney Fransızca konuşabilen kimselerle yapıldı.»

«İlk olarak orada bulunan ve Fransızca bilen bütün şahısların ayağa kalkmaları istendi. Onların adres ve isimleri alındı. Bundan sonra bu şahıslardan birinin adı Tahra Bey'e verildi. Ve zihninden bir soru sorulması istendi. Kendisiyle deney yapılan şahsın zihnen sorduğu sorular sırasıyla şunlardı:

Soru : «Mesleğim nedir?»

Cevap : «Hemşiresiniz.»

Soru : «Arzuladığımı şey loacak mı?»

Cevap : «Evet, on iki gün içinde yeni bir hastanede işe başlayacaksınız. (Bu husus sonradan tarafımızdan tahkik edilmiş,

doğru olduğu meydana çıkmıştır.

— HAYVANLARA

KATALEPSİ —

«Daha sonra Tahra Bey, bir tavuk ve tavşan ile fizyolojik denemeler yaptı. İlk safhada tavuk ve tavşan normal şekilde dururken Tahra Bey onları sırt üstü yatırdı ve boyundaki «carotid atar damarları» üzerine tazyik etti. Şuur-luluk hallerini tamamen muhafaza etmekle beraber fizyolojik olarak ipnotize (katelepsi) oldular; bu durumda buldukları müddetçe her çeşit hareketten uzak kaldılar. Tahra Bey, onların tekrar hareket etmelerini mümkün kılmak gayesi ile, parmaklarını hayvanların başlarına hafifçe vurdu. ● anda hayvanlar hareket etme kabiliyetini yeniden kazandılar. Gösteri esnasında, tavşanın kalb ve nabız atışları tavuğunkine nazaran çok daha fazla idi. Her iki hayvan da tecrübeden hiç bir zarar görmediler.»

Meliha

Güzellik ve Kuaför Salonu

Telefon : 44 14 21

Adres : Beyoğlu Parmakkapı, Mis
Sokak Gökçek Apt. 4, Gen'do üstü.

(Ruh 224)

BÜTÜN REKLÂMLARINIZ İÇİN

Uğramanız kâfidir

ADRES : Tokatlıyan İş Han. Kat 4
Beyoğlu - İstanbul

(Ruh 225)

TATLI DÜNYA

Ergün ARIKDAL

Bakıyorum da, etrafımdaki tabiat hamarat bir kadının telâsı içinde kendini yeni günlere hazırlamakta; hem geç kalmanın üzüntüsünü, hem de bunu affettirmenin aceleciliği ve ürkekliğini taşıyor. Oysaki, bizler günlük yaşantımızın karışık, görünüşte düzensiz ve biraz haşın akıntısı içinde yeni yeni maceralar ararız. Çoğu zaman ne aradığımızı, neyi, niçin istediğimizi, aradığımızın bize ne verebileceğini, velhasıl nasıl yaşamamız gerektiğini bilmeden yaşarız.

Neden, bugün hoşlandığımız dünya, uğruna bir çok şeylerimizi sakınmadan harcadığımız insan, üzerine titrediğimiz çiçek bir müddet sonra değerini kaybeder ve hattâ gözlerimizden büsbütün silinip gider? Bir kere biz dâima değişen, biraz hercai gönüllü yaratıklarız. Her şeyi aynı tad ve sevimlilikte bulmağa pek yanaşamayız. Ne de mizaçımızın hür bir tarafı; gelişen, serpilten, yükselen bir gidışı var. Yeni yeni şeyler isteyen, bu şeyleri pek anlamağa çalışmadan arzulayan meraklı yönümüzü doyurmak gerekli oluyor çoğu zaman.

Ruhumuzun zaman zaman baş kaldırıışları yanı sıra çevremizin, işimizin, aile muhitimizin ve hattâ kendimizin huysuzluklarına, mız-mız söylenişlerine, sitemlerine de katlanmak zorundayız. Bir bıkkınlık, bir yılgınlık çöker bu zamanlar üstümüze. Sinirli sinirli ayak sallalar yahut parmaklarımızı çatlatırız.

Neden bu zamanlarda tabiatı hatırlamak, onda olup bitenleri söylece bir gözden geçirmek hıtırımıza gelmez? «Kendine göre bir dünyamız var bizim», diyeceksiniz. Kabul. Ama biz toprak ananın, o vefakâr ve hamarat kadının çocukları değil miyiz? Derdimizi ona dökmekten daha kolay ve normal ne var ki? O sessiz konuşmağı sever, sessiz anlatır, yavaş yavaş söyler.

Tatlı Dünya, dedik. Öyledir gerçekten. Yeşillikleri, denizi, dağı, kıraç ovaları, susuz çölleri, uçurumu ve tayfunuyla tathdır dünya. Her bir şeyini bize cömertçe sunmuş, bizi bağına basmış, görgümüz için, hamlığımızı gidermek için sayısız dersaneler açmış. Güzelliğimizi - çirkinliğimizi, sevgimizi - nefretimizi, bilgeliğimizi - cahilliğimizi, barışımızı - savaşımızı hep o öğretti, o sağladı bizlere : Dengede olmak, düzende olmak, tedbirli ve uyanık olmak için?..

Öyleyse bizim kendi dünyamız tabiatın dünyasından bir parçadır. Hiç olmazsa ona çok bağı bir dünyadır.

Tatlı Dünya'mız; seni her zaman ve her mekânda minnetle ana-cağız ve hatırlayacağız ki, sen biz başarı, cabil ve noksan evlâtlarını sefkatle bağına bastın. Göz yumdun, terbiye ettin. Minnettarız.

ŞUUR EKKRANLARI

ve Kehanetler

Feridun Tepeköy

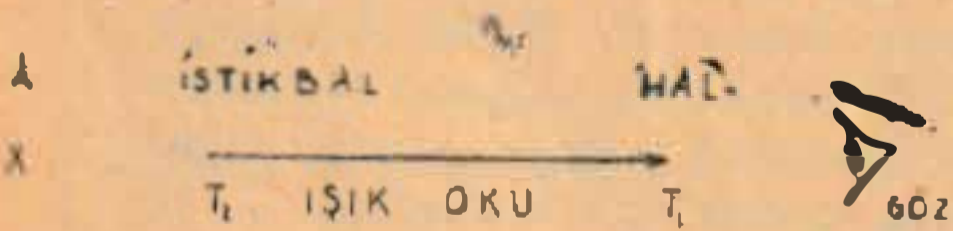
Mevzuun fizik izah yönünden daha iyi bir şekilde izahını yapabilmek için, - pek kaba olmakla beraber - oldukça müşahhas bir misal üzerinde düşünmek-liğimiz faydalı olacaktır.

Şimdi : Farzedelim ki, madde kâinatının içinde bir A noktasında bir yıldız kısa bir müddet zarfında parlayıp sönmüş olsun. Eğer ışığın yayıldığı ana T_1 söndüğü ana da T_2 dersek, aşikâr olarak görülür ki, ışığın parlama müddeti : $T_2 - T_1 = T$ zaman fasılasına eşittir.

Evvelâ bunun bir «hâdise» olduğunda kimsenin şüphesi olamaz. Şimdi, kâinat içinde yayılmağa başlamış bulunan bu ışığın yolunu takip etmeğe çalışalım. Misallimizdeki hâdise, bir «ışık oku» nun mekân içindeki yayılmasından ibaretir. (Şekil : 1)

(Meselâ, A noktasında 1 : 100 sec. devam eden bir ışık şimşegi çaksa, $T_2 - T_1 = 1 : 100$ sec. olacağından $300000 : 100 = 3000$ Km. boyunda bir ışık okunun fırlatılmış olduğunu söyleyebiliriz.)

Işık hızı ile hareket etmekte olan bu okun, bir hâdisenin yayılışına güzel bir misal olacağını düşünelim. Şemadaki durumdan da kolayca anlaşılacağı gibi, T_1 anı, ışığın doğuşunu (hâdisenin başlangıç anını), T_2 ise, ışığın sönişünü (hâdisenin sonunu) göstermektedir.

Şu halde, T_1 anı, T_2 ye tekaddüm etmektedir. (Yâni ondan daha evvel doğmuşdur.) Binaenaleyh, T_1 bizim için «hâl» ise, T_2 «istikbal» olacaktır.

O halde, T_1 hâl, T_2 hâlinin illeti

durumunda olup aralarında 1 : 100 sec. lik bir zaman farkı mevcuttur.

Yâni bizden yüzdebir saniye uzakta bulunan bir istikbal hâdisesinin habercisi ve illeti durumundadır.

İndi, eğer biz okun sür'atinden daha üstün bir sür'ate sahip mükemmel bir müşahede vasıtasına sahip olur da ışık okunun T_2 ucunun normal olarak bize ulaşmasından evvel bu ucun bir müşahede kesitini yakalayabilirsek, o takdirde bu müşahedemiz bizim 1 : 100 sec. lik bir istikbal hakkındaki «kehanet» imizi teşkil edecektir.

Fakat şunu da kabul edelim ki, üç buutlu madde kâinatının sınır ve linkânları dahilinde ışık hızının aşılammaması zaruretinden bu çeşit bir sıçrama yapılabilmesi, ruhumuzun daha seyyal plânlar içindeki şuur ekranlarının imkânlarından istifade etmesiyle mümkün olabilecektir.

Yalnız dikkat edilerek olursa, yukarıda izah etmeye çalıştığımız fikirlerin peşinen bir hipotez olarak kabul ettikleri husus, hâdisenin kâinat mekânı içinde maddeten teşekkül etmiş olmasıdır. Var olan böyle bir hâdisenin bize göre mekân içindeki durumu ile alâkalı bir zaman kesitinin alınabilmesi meselesi mevzuubahistir. Yâni hâdise bir defa tahakkuk etmiştir, hâdisenin bu oluş hâlinin yayılması başlamıştır. Bu vaziyet karşısında bizim yaptığımız sadece henüz bize ulaşmamış bir tesirin normal ulaşma müddetinden evvel onu yakalayabilmek ve hakkında önceden bilgi edinmektir. Kâinatın fosilleri diye isimlendirilen astronomik hâdiselerin kâinat içindeki yayılışları bu fikrimizi izaha yarayan güzel ve tipik bir misal teşkil eder.

Madde kâinatının bir noktasında tezahür etmiş olmakla beraber, bize göre çok uzak mesafede bulunan bir hâdise-

nin bize ulaşabilmesi ve tarafımızdan müşahede edilebilmesi için muayyen bir zamanın geçmesini beklemek icabedecektir. İşte, bu bekleyiş süresi içinde bizim bu olmuş hâdiseden haberdar olabilmemiz normal hallerde mümkün olamamaktadır. Bizim için henüz böyle bir hâdise «tahakkuk» etmemiştir.

Bir de bizden ne kadar uzakta olursa olsun kendi zaman sistemi içinde dahi hakikaten henüz maddî bir form olarak tahakkuk etmemiş bir hâdiseden de bahsetmek mümkündür. Fakat bu taktirde dahi gayet kolaylıkla görülecektir ki, henüz maddî vasat içinde tahakkuk etmemiş bulunan bu hâdisenin daha süptil karakterdeki «illetleri» üstün buutlu gayrı maddî plânlarda tâbir caizse tahakkuk etmiştir. Zira herhangi bir hâdise gelişi güzel ve birdenbire hiç bir sebebe dayanmadan meydana çıkamaz; buna illiyet prensibinin zaruretleri müsaade etmez. Bizlerin bağlı şuur ekranı çerçevesi dahilinde müşahede etmek mecburiyetiyle malûl bulunmuşumuz, şuur ekranımızın ataleti ve kıymetlendirme kabiliyetinin kısırlığı, hâdiselerin bir zaman akışı - üniform - tertibi içinde mütalâa etmeğimizi zarurî kılmaktadır. İlet - netice prensibinin tatbikatında mevzu bahis üniform zaman akışının mevcudiyeti şarttır. Kâinat mekânı içindeki hâdiseler mahşerinin ahenkli topluluğunun illi tertibi, bağlı şuur ekranı aralığından bize mazi - istikbal sırası tertibinde görünmektedir. Fakat bu hâl her zaman ve mekân içinde cari olmayabilir de. Meselâ istenilen istikamette üç buutlu zaman akışı dışında ve üzerinde bir hızla istenilen bir yerde müşahede kesiti alınabilmesi, bizim için artık bir mazi - hâl - istikbal sırası dahilinde bulunmuşumuz lüzum göstermez. Böylece mazi ve istikbal adetâ birbiri içinde bulunurlar. Yalnız bu hâl takdirinde illiyet prensibinin iflâs etmiş olduğuna da hiç bir zaman iddia edemeyiz. Zira bu hâl sadece gene bizim daha üstün şuur ekranlarımızın hususî üstün seyyaliyet kabiliyetlerinin kendine has kudret ve tezahürleriyle ortaya çıkardığı «sübjektif» bir durumdur. Haddizatında mutlak mânâda bir illiyetin mevcut olduğunu kabul

etmeğimiz bir zarurettir.

Bize göre mazi - hâl - istikbal tertibi dahilinde tezahür eden zaman akışının, üstün seyyaliyete sahip şuur ekranlarının müşahede imkânları karşısında böyle bir tertibi muhafaza edemeyeceğini basit ve maddî bir misalle gene basit ve maddî bir izahını şöylece yapabiliriz.

HÂDİSE OKU

İ

M

BAĞLI ŞUUR
EKRANI

Farzedelim ki, mekânın muayyen bir A noktasında bir hâdise oku yayılmağa başlamış bulunsun. (Şekil : 2).

Hâdise okunun M ucu mazi ve İ ucu da istikbali temsil etmektedir.

B noktasında ise bir ruhun bağlı şuur ekranı bulunmaktadır. Işık hızı ile yoluna devam eden okun normal (yâni fizik yoldan) olarak B müşahede ekranına çarpması için bir zaman geçecektir. Şimdi, B noktasında nispeten kararmış bir ekrana sahip olan ruhun üstün seyyaliyete sahip üstün buutlu mekânlarda tezahür etmiş şuur ekranlarıyla uygun bir sempatisasyon muvazenesi dahilinde hâdise okuna İ ucundan yaklaşarak bir kesit alabileceğini düşünebiliriz. Bu takdirde B ekranıyla daimî irtibatta bulunan ruhun bu kanaldan elde ettiği bilgiyi gene süptil kanaldan B ekranına nakledebileceğini söyleyebiliriz. İşte böylece B ekranı bir kehanet imkânına kavuşmuş olacaktır.

Bu takdirde müşahede sırası nazarı itibara alınacak olursa görülecektir ki, İ noktası ilk evvel müşahede edildiğinden bir bakıma mâzi ve onu takip eden M noktası istikbali temsil edecektir. Şu halde mâzi ve istikbal diye bir husus adetâ ortadan kalkmış gibi olmakta ve dolayısıyla illiyet prensibinin temeli adetâ sarsılmış gibi görünmektedir.

Hâdiselerin muayyen bir «istikamete» yönelmeleri, bu yönelişleri dolayısıyla de illet - netice şebekesine sebebiyet vermeleri, birbirinden ayrılmaz iki unsurdur, bunlardan «istikametleniş» durumu, illiyet prensibinin adetâ illeti durumundadır.

Her Ay Bir Deney

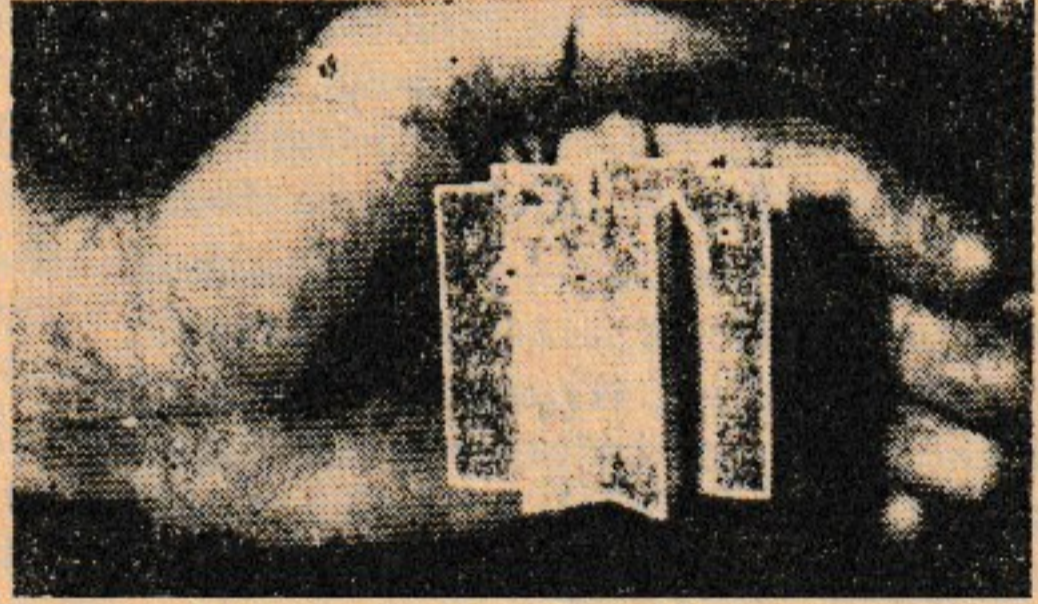
— SEYYALE ÇARKI —

Bundan evvelki yazımızda sizlere «manyetik mumyalama» hakkında pratik bilgi vermiştik. Bu sefer de, gene bu hayatsal kuvvetin fizikî olarak isbatı yönünde, sizlere, yapması ve deneylenmesi kolay, zevk verici basit bir âletçikten bahsedeceğiz. Manyetik seyyalenin varlığını âletler üzerinde tesbit etmek merakı, bu konunun daha objektif bir tarzda isbatını temin etmiştir. Bu türlü âletlerin en tanınmış olanları arasında, Rutter'in manyetoskop'u; Lucas'ın biometre'si, Rahip Potin'in manyetometre'si; P. Joir'in Stenometre'si ve deneylemeniz için sunduğumuz Kont Tromelin'in seyyale çarkını zikredebiliriz. Bu sonuncu âletçik basit bir yapıya ve fakat kıymetli sonuçlar vermekte kabiliyete sahiptir.

Diğer âletlere gelince, bunların meydana getirilmesi biraz zor ve maddî külfeti icabettirecek tarzda olup ayrıca karışık düzendedirler. Daha sonraki yazılarımızda da belirtileceği üzere, deneyler, aynı zamanda, normal - üstü kabiliyetlerin gelişmesine ve etraftakileri, kendi derecesinde, iknaya ve daha geniş düşünmeye sevkedebilir. Şimdi sözü fazla uzatmadan, Tromelin çarkının, basit yapım tekniği ile beraber, nasıl çalıştırılacağına geçelim.

Eni : 5 sm. uzunluğu : 24,5 santim olan ince bir karton veya iyi cins bir resim kâğıdı band kesiniz. Bu bantın uzun kenaları arasına dikey ve aralarında 1,5 santimlik mesafeler bulunan 16 tane çiz-

gi çiziniz. Sanki elinizde bir merdiven resmi vardır. Bantın bu çizgilere rastlayan kısımlarını bir ters, bir düz olarak katlayınız ve 0,5 santimlik son kısım la diğer ucu birbirine yapıştırarak (kolla, selo-teyp ile) 8 köşeli bir yıldız elde ediniz.

Tükenmez kalem olarak bilinen bilyalı kalemlerden birinin boşalmış mürekkep tüpünü alınız ve iyice temizleyiniz. Bu, hafif, içi boş plâstik bir borucuktur artık. Bunu, bir ucu yatık kesilerek, 6 - 7 santim uzunluğa indiriniz. Bu suretle elimizde, çarkımızın üst seviyesinin 1 santim kadar aşağısından ve katlama çizgilerinden delip geçecek olan yatay bir mihver meydana gelir. (Şekle bakınız).

Altı - yedi santim uzunluğunda bir iğneyi iri bir şişe mantarı yahut bir yazı silgisinden, tam dik olacak şekilde, geçiriniz.

Bir ucu, yatık kesilmek suretiyle, sivri hâle getirilen plâstik boruyu, tarif edilen şekilde ve kâğıdı hırpalamadan geçiriniz. Bu yatay mihveri (Ax) iğnenin üzerine gayet dengeli olacak şekilde o-turtunuz. En küçük bir hareketten mü-teessir olacak kadar hassas olmalıdır.

Deneyi yapacağınız yer kapalı, hava akımı olmayan, sallantısız ve sakin olmalıdır. Tecrübeyi şu suretle yapacağız: Çark iğne üzerinde dengededir. Sağ elinizi, küçük parmakla bilek arasındaki hat boyunca - ki, elin keskin tarafı denir - avuç içi çarka bakacak ve iki, üç santim mesafede duracak tarzda, masa üzerine koyunuz. Parmaklar ve avuş hafifçe içe doğru bükülmeli, çukurlaştırılmalıdır. Yarım ile iki dakika sonra çarkın döndüğünü göreceksiniz. Dönme, sağ elini kullananlar için (yâni sağaklar), genellikle, saat ibresinin ters yönünde meydana gelir. Sol el ise, saat ibresiyle aynı yönde bir dönme hasıl eder. Sol elini kullanmağa alışkın olanlar (yâni solaklar) daki duruma gelince bu, sağaklardakinin aynı tesiri hasıl eder. Bun

ların sebebine gelince, insan vücudunun manyetik bir kutuplaşma içinde olduğundan ileri gelir ki, sağ taraf (+) sol taraf (—) dir. Solaklarda ise sol taraf artıdır, sağ taraf eksidir. (Hector Durville'in Kutupluluk Kanunu).

Bu deneyleri, eliniz ile çark arasına karton, madeni levha, lâstik, cam v.s. koyarak bir çok defa tekrar ediniz. En iyisi cam bir kavanoz içine koyarak deneylemektir. Eğer manyetik kuvvetiniz yerinde ise, mania ne olursa olsun çark dönecektir.

Pek tabii ki, bu döndürme deneyini yaparken, zihninizi sizden çıkmasını istediğiniz manyetik seyyale üzerine tek-sif ederek onun kuvvetli ve hızla çıkmasını temin etmelisiniz. Başarısızlık karşısında üzülme-yiniz. Tekrarlar yaparak, gelişmemiş olan bu kabiliyetinizin uyanmasını ve neticede alıcı bir tesir meydana getirmesini sağlamağa çalışınız. Netice muhakkak ki, müsbet olacaktır.

Gelecek deney : «Manyetik tesirlerin fotoğrafla tesbiti» ne aittir.

LAO - TZU

Başkalarını bilen zekidir, kendini bilen ise akıllıdır. Başkalarına karşı zafer kazanan kuvvetlidir, kendi nefesine karşı zafer kazanan ise kudretlidir.

Böylece, herkes güzel olan şeyleri güzel olarak bilirse, çirkin olan şeyleri de tanır. İyi olan şeyleri iyi olarak tanır, fena olan şeyleri de bilir.

İnsanların ve hayvanların ruhları birbirine sıkıca bağlı olduğu zaman, onları ayırmak imkânı yoktur.

Karanlık ortadan kalkarsa, hiçbir zaman yanılma ve kusurlar olmaz.

Benim maruz kaldığım bütün güçlükler vücudumdan doğar. Ben varolmasaydım felâketlere nasıl mâruz kalabilirdim?

Kendine kıymet verdiği kadar, dünyaya da kıymet veren kimseye güvenir.

Çamuru kim temizleyebilir? O yavaş yavaş temizlenir. Kim sükûneti bozabilir? O yavaş yavaş meydana gelir.

Esasa dönüşe sükûnet denir. Buna da gene mukadderat denir. Mukadderata dönüşe ebediyet denir. Ebediyeti bilmiyenler fenalığa doğru giderler. Ebediyeti bilenler büyük sabır sahibidirler. Bu sabır asil hisler doğurur.

Parapsikoloji Cemiyeti Başkanı

Dr. Sevil Akayla görüştük

Röportajı yapan : Ali ERMAN

S. 1 — Spiritüalizma ile olan alâkanız nasıl ve ne zaman başladı?

C. 2 — 1928 yılında lise son sınıfta iken, o zaman ders olarak okutulan Ruhiyat ve Felsefe, beni spiritüalizma ile uğraşmağa yöneltti.

Cinlerle Muhabere ve Dr. Besim Ömer Paşa'nın Tenvim kitabı bu hevesimi kamçıladı. 1933 den vefatına kadar Dr. Bedri Ruhselman ile sıkı arkadaşlığımız ise bu hevesi bir gaye hâline getirdi. Hâlen bu yolda yürümekteyim. Ölünceye kadar da bu yol benim ışığım olacaktır.

S. 2 — Sizce gelecekte spiritüalizma da parapsikoloji gibi akademik ilim men supları tarafından benimsenecek midir?

C. 2 — İstikbal mi dediniz? Dün ve bugün de akademiler bu konu ile ilgilenmektedir. Parapsikoloji spiritüalizmanın eşiğidir; oradan atlanacaktır. Buna emimim.

S. 3 — Hipnotizma, hekimlikte en çok hangi branşlarda faydalı olabilir?

C. 3 — Hipnotizma ve manyetizma hastaların iyi seçilmesi şartıyla hekimliğini bütün klinik vak'alarında faydalı ve hattâ lüzumludur. Başta cerrahi şubeler olmak üzere dahiliye, asabiye, akliye, göz, kulak, burun, boğaz, cildiye dış tababeti gibi tababet şubelerinin hepsinde hassas süjelerle çok faydalı sonuçlar alınabilir. Birçok ilâçların zehirli, zararlı ve yıpratıcı tesirinden çok daha kurtarıcı ve daha tesirlidir de...

S. 4 — Cemiyet olarak parapsikolojik olaylar dışında, spontan olan spiritüel olaylarla ilgileniyor musunuz?

C. 4 — Hem cemiyet olarak hem de şahsen parapsikolojik olaylar dışında

spiritüel olaylarla bir kaynaşma içindeyim. Bu alâkam 35 yıldan beri devam etmektedir. Türkiye Metapsişik Tetkikle ve İlmî Araştırmalar Cemiyetini arkadaşlarımız ve bilhassa çok sevdiğim kardeşim Dr. Bedri Ruhselmanla birlikte kurmayı daha çok öncelerden tasarladığımız halde bunu ancak Afganistandan döndükten sonra tahakkuk ettirebildik. İlmî ve ciddi bir kuruluş olarak bizden daha önce bir teşekkül resmi kayıtlara geçmemiştir. Rahmetli arkadaşımın beni spatyomdan desteklediği yolumda yürümekte son dakikama kadar devam edeceğim. Esasen bu düşüncelerdir ki, spiritüel mevzuun yeniden ve daha geniş bir hamle yapabilmesi amacıyla 1963 yılı başında Türkiye Parapsikoloji Kurumunun kurulmasında mesai arkadaşlarımla fikir ortaklığı yaptık.

S. 5 — Bugün ilim dallarının durumları sizce nasıldır? Gelecekte nasıl bir durum arzedebilir?

C. 5 — Bugün ilim dalları alabildiğine derinleşmektedir. Hattâ o kadar ki, koordinasyonu kaybedecek ve birbirinden uzaklaşacak derecelere gelmektedir. Bence her ilim dalı toplayıcı bir felsefe çatısına çok susamıştır. Şahsen hekim olduğum için bu branşın ihtiyacını bundan on, on iki yıl önce yazdığım kitapta belirttim; Tıp şubelerinin (doğması mukadde ve mecburi olan) bir çatı ile, yâni tıp felsefesi ile daha verimli bir yön alacağına inanıyorum. Bu ihtiyaç hemen her bilim dalında kendini gösterecektir.

S. 6 — Dünyadaki diğer parapsikoloji cemiyetleriyle işbirliği yapmayı düşünüyor musunuz?

C. 6 — Hiç şüphesiz. Yalnız parapsikoloji değil, spirit cemiyetlerle de bu münasebeti kuracağız.

S.7 — Sizce en yerinde şuur ve şuuraltı nazariyeleri hangi psikoloğa aittir?

C. 7 — Sualinizden Freud'u kastettiğinizi zannediyorum. Freud'un nazariyeleri bugünün spiritüalizm felsefesi ve onun doktrinleri yanında çok silik kalmağa mahkûm bırakılmıştır. Bence her felsefe ekolü, her filozof şuurla uğraşmıştır. Fakat hiç birisi onun sırtını yere getirememiştir. Sokrates, Kant, Spinoza, Descartes bâzı yönleriyle spiritüalistlere daha güler yüzlü gelebilir, zannedirim.

S. 8 — Üzerinden yıllar geçtiği halde çürümeyen cesetler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Resimde Türkiye Parapsikoloji Kurumu Reisi ve üyelerden bazıları görülmektedir.

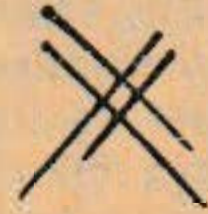
C. 8 — Her eser müessirin şiddet ve devamlılık müddetiyle orantılıdır. Cesedin çürümemesi ya hususi kinıyevi tesirlerin, ya da cesedi dağılmaktan alıkoyan şuurlu bir enerjinin cesetle ilgisini kesmemesinin, başka bir deyimle maddeye olan ihtirasın sonucudur.

S. 9 — Sizce ruhun varlığını ortaya koyan en kuvvetli deliller nelerdir?

C. 9 — Aparisyonlar, niulajlar, voix direct'ler, doğru tebliğ ve yazılar.

S. 10 — Spiritüalizmanın bizde ve yabancı memleketlerdeki durumundan bahseder misiniz?

C. 10 — Her gayret lâıyk olduğu kıymette bir değerle sonuçlanır. Bizim çabalarımız yeni olmasına rağmen başarılı geçmektedir. Avrupa ve bilhassa Kuzey ve Güney Amerika'da milyonların iştirakiyle yapılan seanslar, elbette bizim dar maddî ve az sayıda fikri kadrolarımızdan daha müsbet ve verimli olmaktadır. Medeniyetin mütemadiyen materyalist sahalara doğru ittiği insan şuurunu teselli ve ümidini spiritüel alanda bulacağına inanmağa başlamıştır. Batıda 150 yıldan beri devam eden bu davranış geç de olsa bizim aydın zekâlarımızın omuz silkeleyeceği kadar berraklaşmış bir olgunluğa yaklaşmaktadır. Bugünün insanı artık ne dogmaların ne de kuru materyalist ekolün tek başına güdücüsü olmaktan çıkınıştır. O, zekâsını ve şuurunu tatmin etmek için herşeyin çeşnisine bakmakla bir gün aradığı saadetin anahtarlarını elde edecektir.

bu

ayın en güzel sualı

Sual — «Başkalarının te kâmülüne yardım ve hizmet edeyim.» şeklindeki bir düşünce, fazlaca bir büyüklüğün ifadesi ve tezahürü değil midir?

Cevap — Herşeyden evvel şu hususu belirtmeliyiz ki, kendimizi hiç bir zaman ön plânda görmemeliyiz. Bunu şu mânada anlamamız lâzımdır: Bir varlığın kendini kucaklayan diğer varlıklara hizmetkâr olabilmesi, bu vazifeyi idrâkli olarak yapabilmesi için pek tabii kendisini gerek fikri ve ruhi yönden ve gerekse fizik ve bedenî yönden daima üstün bir seviyede bulundurması zaruridir. Ancak bu taktirdedir ki, idrâkli bir hizmet vazifesi için lüzumlu bulunan bilgi ve enerji el altında bulundurulmuş olur.

Gene şu mühim hususu da belirtmeliyiz ki, bütün bu materyali temin etmek ihtiyacı, sadece ve sadece başkalarına hizmet vazifesi şuuru ile ortaya çıkmış bir niyet ve arzunun neti-

cesi olsun. Aksi halde sizin de sualinize mesnet teşkil eden bir egoizmanın kısır çerçeveli sınırları dahilinde mahsur kalmamız mukadder olurdu.

Görüldüğü üzere burada niyet çok mülim bir role sahiptir. Bir kimse bütün bu faaliyetlerini nefsanî ihtiraslarından uzak bir hizmet vazifesi şuuru ile yapmak istemişse başka, nefsanî bağlantılarına âlet etmiş ise dolayısıyla gene başka neticelerle karşılaşacaktır. Fiili aynı olduğu halde neticenin değişik değerler alınması, herhangi bir tenakuz gibi düşünülemez. Neticenin böyle olması normal ve illet - netice kanununa da tamamen uygundur. Zira, müessir faktörlerde büyük değişiklikler mevzuubahistir. Birinde yardıma muhtaç olan kardeşlerine hizmet düşünce ve arzusu, diğerinde ise kendi saadet ve refahı için didinme ihtirası ve niyeti mevcut ve hâkimdir.

Bizler için esas olan ve bizlerden beklenen fiil ve

hareketler ve bilhassa bu hareketlerimize âmil olan niyet ve arzularımız, içten gelen bir samimiyet ve hüsnüniyetle karşılıksız hizmet temeline dayanmalıdır. Bu davranışımızı bu takdirde bir büyüklük kompleksi şeklinde mütalâa etmemiz yersiz olacaktır. Para kazanmak, bilgimizi arttırmak, bedenimizin zindeliğini muhafaza etmek, kudretli olmak için çalışmak, ancak söylediğimiz gibi bütün varlıkların saadet ve huzuru, ızdıraplarının dindirilmesi ve tekâmüllerinin temini için bir vasıta olarak kullanılacaksa meşrudur ve takdise şayandır. Aksi halde bir nefsanîyet ve büyüklük esaretine hizmetten başka bir faidesi olmaz. Şu halde bu radan bir bakıma gayemizi ve bu dünya üzerindeki fonksiyonumuzu da bir dereceye kadar sezebiliriz.

İşin esasına bakacak olursak her varlık zaten kendi mevcudiyetinin normal hayatıyla meydana getirmekte olduğunu şu

veya bu şekildeki hareket ve davranışlarıyla ister istemez mutlaka bir hizmette bulunmak mukadderine sahip olarak yaratılmıştır. Fakat bizden beklenenler için, bu kâfi değildir. Şuurlu ve bilgili bir hizmet faaliyeti, istenen, beklenen ve aslı olan fonksiyonunuz olacaktır. Burada artık büyüklükten bahsetmek görüldüğü üzere pek te doğru olmamaktadır.

Bir katil bile, kendisini tanımayan ve hiç görmemiş bulunan insanlara meselâ gazeteler vasıtasıyla yardım ve hizmet etmektedir. Fakat idrâkli ve bilgili bir yardımın yanında âdetâ otomatik ve normal diyebileceğimiz bu nevi teşirlerin müspet neticeleri inkâr edilemezse de feragat ve fedakârlıkla ve sevgi ve imanla yapılan şuurlu hizmetlerin yanında pek sönük kalacaktır.

Yardım ve hizmet vazifesinin şuuruna ve idrâkine varmak çok zor bir işdir. Ekseriyetle farkında olmadan ruhi kudretlerimizin kifayetsizliği dolayısıyla, kamufle edilmiş nefsanîliğimize hizmet etmekten yakamızı kurtaramamaktayız. Bu sebeple çok dikkatli bir nefis mukabesinin daimi yardımına muhtacız. Fakat şu hususu da unutmıyalım ki, bütün varlıklara karşı fiili bir hizmet vazifesinin yerine getirilmesi, - nefsanî hareket etmekten kurtulamıyorum, binaenaleyh bu hizmet fiilinden sarfınazar edeyim. - şeklindeki birtakım düşüncelerle bundan vazgeçilmesinden her halde çok daha faydalı olacaktır. Ama bu hizmeti başlangıçta biraz da nefsanîliğimize hizmet eder şekilde ifa etmiş olabiliriz,

ziyanı yok. Bu tecrübelerin kazandıracığı kudretle ileride pek tabii olarak bu arızî nefsanîyet çengelinden de kurtulacağız. Hizmet merhalesinin ilk basamağına belki de böyle bir zorlama ile adım atılmaktadır. Önceleri bize zoraki gelen davranışlarımızın zamanla benimseneceğinden hiç birimizin şüphesi bulunmasın. O zaman şuurlu bir vazife iştiyakı içinde büyüklük ifadesi ve tezahürlerinden tamamen uzak, karşılık beklemeyen bir hizmet idrâkiyle harekete geçmemiz mukadder olacaktır.

Zahiri görünüşleri itibarıyla diğerkamca olan davranışımızdan belki başlangıçta - hakiki yüzünün nefsanî olmaları dolayısıyla - bizzat kendimiz tekâmülümüz bakımından zarar görmüş olabiliriz. Fakat ne zararı var? Belki de bu suretle onun nefsanî olduğundan habersiz bulunan diğer birçok varlıklara - zahiri görünüşü itibarıyla diğerkamca olan hareketlerimizle - yardım ve hizmette bulunmuş olacağız. Zaten tekâmül etmek düşüncesini ve ihtirasını zihnimizden çıkartmak, onun yerine bütün varlıklara yardım ve hiz-

met fikrini getirmek ve bu hareketimizin zaruri bir neticesi ve hakkı olarak kendi tekâmülümüzün kendiliğinden olacağını kabul etmek en doğru olanıdır. Başkalarının saadeti bizim saadetimiz, başkalarının tekâmülü bizim tekâmülümüz olmalıdır.

Fakir ve muhtaç bir insana yardım etmek isteyen bir kimse, eğer bu yapacağı yardımı sadece etrafındakilerin itibarını kazanmak ve kendi büyüklüğünü tefekkür etmek için yapıyorsa, evet, bu zavallıyı nefsanîliğinin esiri ve büyüklük budalası olarak hiç çekinmeden damgalayabiliriz. Fakat herkesi aynı seviyede kabul etmekliğimiz de doğru değildir. Gene içimizde öyle insanlar vardır ki, bu kardeşlerimiz ellerindeki maddî ve manevî imkânları bu imkânlardan mahrum bulunan kardeşlerinin hizmetine tahsis etmek arzusu ile yanmaktadırlar.

Hattâ o kadar ki, yardına muhtaç olanın dahi bunun bir yardım olduğunu anlamamasına dikkat etmektedirler. Artık buna büyüklük tezahürü dersek haksızlık etmiş olmaz mıyız?

DERSLERİ

SPIRİTİZMA

Kısa ve yalın anlamıyla teşevvüş, içinde bulunulan yeni ortama ve tesir sahasına intibaksızlıktır. Bu hâl spatyosini kesmemesinin, başka bir deyimle ma intikal eden her varlığın (istisnasız olarak) geçirmesi gereken psiko-vibrasyonel (ruhsal ve titreşime ait) bir vakıadır. İntibaksızlık (uymazlık, yadırgama) esas olmakla beraber, kaderî bir eşik geçişinin zarurî neticesidir. Yeni ortamın titreşim yoğunluğu ile, o andaki ruhsal gücün hasıl ettiği şuur sahasının titreşim yoğunluğu birbirinden oldukça farklı bir hâl arzeder. Bu farklı durum dern intibaların imajinatif olarak ortaya çıkmasına engel olurlar. Yani teşevvüşün surresi uzamıştır. Bu uzun süreli devre esnasında varlık, dünyasal intiba ve hatıraların içine gömülmüş ve kendini dıştan gelen «yardım» tesirlerine karşı kapamıştır. İşte bizim için önemli olan ; bu kapalı devre esnasında ruhun içinde bulunduğu psikolojik haldir.

Varlık teşevvüş halinde iken (yâni kapalı bir ruhsal yaşantı içinde) dünyaya ait fikirlerini, sözlerini, konferanslarını, derslerini, duygularını ve hezeyanlarını ortaya dökerek veya telkin edecek

Obsesyon konusuna, teşevvüş hâlinde olan varlıkla kurbanının psikolojik durumunu inceleyerek, devam ediyoruz.

Görünmeyen Alemle Temasımız.

bir kimseyi bulamayınca, bu ihtirasının tatmini için, dünyadan kendisine kapısını açan bir insanoğluna yanaşacaktır.

Bu türlü hareket etmekte kendisinin hiç bir kötü maksadı yoktur. İhtiyacının tatmini için ancak bu yolu seçebilmiştir. Sizlere bu durumu daha iyi tasvir edebilmek için aşağıdaki satırları naklediyoruz :

«... Kendisi mütemadiyen dolaşıp duruyor, boşluk içinde akıp gidiyor. Aramsâz olamıyor. Ağır maddeye kavuşmak için kendisine yeni bir kılıf aramakta, arz üzerinde sürünerek, topraklara temas ederek mütemadiyen dolaşmakta.. İhtizazları sönük; çok menfi. Dünyada tezahür etmek, tekrar maddenin soğukluğuna dokunup onu göğsüne serpmek, içinde yuvarlanmak, ondan zevk duymak istiyor.» (Ruhlar Arasında, Sayfa: 90. Dr. RUHSELMAN).

Yukarıdaki medyomnik müşahade, oldukça geri bir varlığın teşevvüş halini ve sokulacak bir kapı arayışını anlatmaktadır. Her zaman böyle pek kötü durumlar hâsıl olmaz pek tabii.

Misaldeki gibi geri bir ruhun dün-

yaya olan incizabı, hemen hemen şuur dışı bir irade ile münasip ve müsait gördüğü bir ortama (medyom ve diğerleri) doğru kendisini çeker ve aynı zamanda o ortamla kendisi arasında gittikçe kuvvetlenen bir takım bağlar peydah olur. Bu bağ obsesyonun ortaya çıkmasını sağlar.

OBSEDENİN KRİTİK HALİ :

İlerlemiş obsesyonunda, obsedenin şuur hâli ne durumdadır? Zihni hayatı ve hareket serbestiyeti nasıl bir durum arzeder. Bunu kısaca şöyle tasvir etmek kabildir :

1. Muhtelif şekillerde muhakemesi yapılmakla beraber, içinde bulunulan bu durumun dayandığı fikri unsuru (obsede eden fikrin konusu) kuvvetle bertaraf etmek ve insan yaşayışının gerçek yapısının gerektirdiği ruh serbestliğini kazanmak yolunda «İRÂDE ZAAFIYETİNE» müptelâ olma.

2. Hakikatin bilinmesine rağmen, musallat fikirden «şuur-dışı vazgeçemezlik».

3. Obsedenin, böyle bir halde bulunmayı normal olarak «kabul etme» meylinin artması. Arzu ve temayüller, tecrübesizlikten dolayı, kendini biricik olarak kabul ettirir.

Bu halde bulunan kimse, kurtuluş için yeni yeni sebepler ve vasıtalar aradıkça, peşinen musallat fikirlerin varlığını ve müessiriyetini kabul etmiş olur. Her başarısızlık musallat fikrin gerçek olduğuna inancı artırır. Kendine yapılan telkinler, otomatik olarak, zıt-telkinin (musallat fikrin) kökleşmesini temin eder.

4. «Kendini Kontrol» hâli, ister - istemezlik ve adam sendecilik içine düşer. Musallat fikrin hasıl ettiği «dar zihin sahası», kontrolsüzlükten dolayı, diğer zihin alanlarına galip gelir. Adetâ bu dar zihin sahası imtiyazlı bir hale geçmiştir. Buna ait kontrol faaliyeti, irade

zaafiyetinin de tesiriyle çok kısırlaşmıştır. Daralmış bir şuur sahası, telkinlerin tesirli ve sür'atli icrasını temin eder. Kontrolsüzlük, şuurun her yönüyle olan bağların aksamasına yol açtığından, dar şuurdan intişar eden telkinlere baş eğmekten başka çıkar yol yoktur.

5. Psikolojik düzende anlayış zorluğu, dikkatin ve temerküzün azalması ve daha ziyade musallat fikre teveccüh, bu konuda alınganlık, sonu gelmeyen zihni mükâleme ve münakaşa, yaşayıştan zevk almama, yalnız kalma arzusu, bezginlik v.s.

Siz muhterem okuyucularımıza, bu anlattıklarınızla, ruhsal irtibat kurmanın mes'uliyetlerini tanıtmaya çalıştık. Spiritüalizma her türlü bağı kırılmış yahut cehitle kırma yolunda olan kimselerin bizzat tecrübelerine girişebileceği bir yoldur.

Bu yol insanlara bilmediklerini öğreten ve yükselten bir yoldur. Bundan istifade etmek için geniş bilgi ve görgüye ihtiyaç vardır. Toleransa, imana, çabaya lüzum vardır.

Eğer bağlı bulunulan inanç, meslek, felsefe v.s. nin takviyesi için spiritizma tatbikatıyla iştilal etmek niyeti varsa, şunu hemen arzedelim ki, netice hüsrana olacaktır. Zira spiritüalizma esasen bütün bunları sinesinde barındıran, onlara yeni veçheler veren gerçekler yoludur.

Bu inanç ve sair husus için yeryüzünde yeteri kadar bilgi vardır ve verilmekte devam diliyor. Bunların hari-cindeki gerçekleri öğrenmek ihtiyacı varsa, tanı anlamıyla tarafsız ve peşin hükümsüz olmak biricik zarurettir.

Fedakârlık ve mahrumiyet; cehit ve emek; sevgi ve iman; inşak ve ıstırap; yerilme ve istihfaf bu yolu süsleyen zafer gülleridir. Bu gülleri derlemek için kudretli ve imanlı olmak, bilgiyi tek mihrap yapıp kâinat inabedinde dua halinde bulunmak şarttır ve erliktir.

Gelecek yazımızda obsesyonundan korunma ve mücadele tekniğinden bahsederek sizlere «ruhsal irtibatların» metodlarını vermeğe çalışacağız.

Dünya dışı zekâlarla temas, ekseriya acayip yaratıkların dünyaya bir hava gemisiyle inmeleri tarzında çoukça, düşünülür. Fakat bu temas daha ince (süptil) bir tarzda olamaz mı? Beşeriyyetin her nesli, bazı alıcı zekâlar üzerine teksif edilen, çoğu zaman da karışık bir şekilde anlaşılın mesajlarla karsılaşmamış mıdır? Bilemediğimiz bazı şeylerden ısrarla bahseden bazı «deli» ler acaba «sonsuz» la talepatik irtibat kuruyorlar mı? Problemi Lindner'in yazısını okuduktan sonra çözmeye çalışalım :

Başka Dünyalarla Temas Nasıl olur?

Ordu Bana «Başka dünyalardan» birini gönderiyor.

Hikâyeyi Baltimore'da boğucu bir haziran günü başladı. Cenup - batı'da gizli bir üssün askerî doktorundan telefonla bir haber aldım. Washingtonun çok kıymet verdiği genç bir fizikçi hastalanmıştı. Zamanının bir kısmını başka bir Planet (gezegen) üzerinde geçirdiğini iddia ediyordu. Ve bu fikirler onun çalışma randımanının düşmesine sebep olmuştu.

Kirk Allen Baltimore'a üç gün sonra geldi. Onu kapıda gördüğüm zaman hakkında düşündüğüm «ilmi sayıklama» teşhisi kayboluverdi. Genç bir fabrika müdürüne benziyordu. Görünüşü sevinli, konuşması tatlıydı. Şimdiki durumunun acayipliğinden doğan bir mahcubiyet içindeydi. Şivesi bana değişik geldi. Kendisine :

«Mr. Allen, galiba Amerika'da doğmadınız?» dedim.

«Nasıl anladınız?»

«Sesinizden. Bir zamanlar daha yu-

muşak bir lisan konuşuyordunuz, herhalde?»

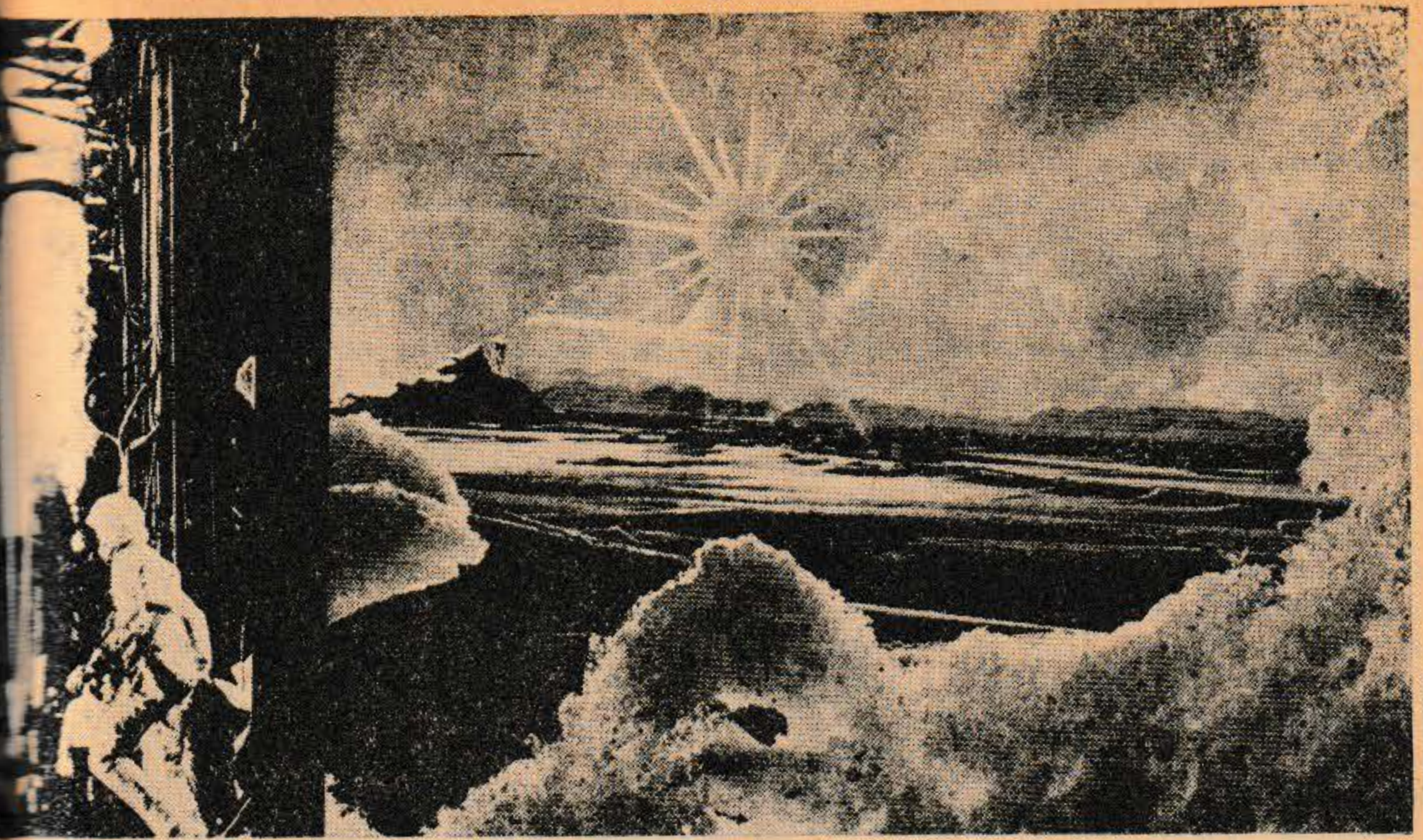
«Doğrudur. Çocukken bir Polinezya lisani konuşurdum.» Sonra Kirk Allen Hawaii adalarında dünyaya geldiğini, kendisini Polinez'yalı bir dadının yetiştirdiğini anlattı.

Başkaları gibi bir çocuktü.

9 yaşında gelişi güzel bir tahsil görmüştü, fakat okuma arzusu çok büyüktü. Eline ne geçerse bir hamlede bitiriyordu; Dinî kitaplar, eski gazeteler, gelişi güzel romanlar, babasının bahriyeye ait kitapları...

Bir gün eline yeni gönderilmiş bir sürü kitap geçti. Bunlardan biri meşhur bir İngiliz yazarınandı. Kitabın kahramanının kendi ismini taşıması, kendi ifadesiyle onu «sarstı».

Birkaç gün sonra, yarı felsefî bir eserde yine kendi isminin geçtiğini görünce yeni bir sarsıntı hissetti. Üçüncü olay bir hayli romanda (fiction) ineydana geldi. (Planête mecmuası bu üç tesadüfün Lindnevin dikkatini çekmediğini

not ediyor). Kirk Allen bu roman hakkında şöyle diyordu : «Bu kitap elime geçince uzun zamanadır onu beklemekte olduğum kanaatine vardım. Okuduğünü şeyleri sanki önceden biliyor ve tekrar hatırlıyordum.»

Kitabın Kirk Allen isinli kahramanı bir Amerikalı yazarın muhayyilesinden doğmuştu ve başka seyyarelerde bir takım fantastik maceralar geçiriyordu. Bunların, üzerinde nasıl bir tesir uyardığını ancak yine Kirk Allen anlatabilir :

«Kitabı okudukça bu hâdiselerin gerçek olduktan başka bana taalluk ettiği kanaatine vardım. Ne kadar saçma görünürse görünsün kendi biyografimi okumakta olduğumu biliyordum.

Günlük hayata çok az önem veriyordum : Konuşmalar, yemek, ders, adada gezinti... Bütün bunlar bana bir rüya gibi geliyordu. Benim gerçek hayatım kitaplardaydı.

Böylece Kirk Allen'in fizik görünüşü bir «dünyalı» hayatı yaşamakla beraber

varlığının hayati cevheri dünyadan uzaklarda, başka bir gezegende idi.

Geleceği hatırlamaya koyuldu.

Ondokuz yaşındayken babası öldü. Annesi : Amerika'ya döndü. Kirk Doğu'daki büyük üniversitelerden birine girdi. İlimlere karşı ilgisi ve kabiliyeti ile dikkati çekti. Kısa bir zaman sonra Hükümetin ve üniversitenin müştereken idare ettiği bir araştırma merkezinde iş buldu. Doktorasını verdikten sonra askere alındı ve «özel bir proje» üzerindeki çalışmalara verildi. Bu «Atom bombası» projesiydi. İkinci Dünya Harbi bitince terhis oldu. Bir sene, yabancı bir memlekette staj gördü. Sonra X. üssündeki yeni bir projenin tahakkukunda vazife aldı.

Bu üsse gidişi ile hasta olarak bana geldiği güne kadar geçen uzun zamanda Kirk «biyografisinin» yâni başka dünyalarda geçen hayat hikâyesinin tesbiti ile meşgul oldu.

Fakat seneler geçtikçe bu hayali faaliyetleri mühim bir değişikliğe uğradı. Bu nu şöyle anlatıyor :

«Size önceden söylediğim gibi kitaplar benim hayat hikâyemi anlatıyordu. Bu eserlerin gelecek zamanlarda hazırlanıp benim için bilmediğim bir usulle şimdiki zamana aktarıldığına kanaat getirdim. Farklı zaman butlarında aynı zamanda var olmayı temin eden bir (ma-zi - ha - istikbal) birliği fikrini geliştirdim. Bu, alelâde bir hayat geçirirken istikbali hatırlanmaya çalışmak tarzında anlatılabilir. İlk işim «hatırlamak» oldu. Evvelâ zihnimde canlandırdım. Sonra yazdım. Hayatımı, coğrafya haritaları aile şecereleri gibi (biyografimden) tesbit ettim. Bu çalışma bitince hafızamı hafifçe zorlayarak hatalarımı tashih ediyor, iki ciltlik «Hatıratını» daki boş kalan yerleri dolduruyordum. Bu çalışma seneler aldı.

Bir zaman sonra bu çalışmalar beni biraz sıktı. Kitapta anlatılan maceralardan sonra Kirk Allen'in başına neler gelebileceğini düşünmeye başladım.

Buradaki büyük güçlük hafızadakiyle muhayyiledekileri ayırd edebilmektir. Bu korkunç bir zihni disipline ihtiyaç gösteriyordu. Hayali olan buluşlarda daima bazı küçük detayların farklı olduğunu, uymadığını tesbit ettim. Halbuki Hatırladığım zaman en ufak bir gedik olmaksızın her şey birbirine uyuyordu. Bu tekniği geliştirerek yazılı olmayan gerçek hatıralarımla muhayyel olan düşüncelerimi tefrik edebilme kabiliyetini kazandım. Avrupa'dan dönüşünde işler yeni bir şekil aldı.

İki gezegen arasında bir atom âlemi.

«Bir gece X üssünde, Kirk Allen tarafından keşfolunan başka bir galaksiye ait gezegenin haritası üzlrinde çalışıyordum. Detayları bütün açıklığıyla göremiyordum. Bu planete ait bazı dokümanları kendi gezegeninde bir dosyada sakladığımı da biliyordum. Kendi kendime «bir orada olsam, hemen dosyayı bulur o fotoğraflara bakardım.» diyordum. Bu düşünce aklıma gelir gelmez bütün varlığında çınlayan bir cevapla karşılaştım : «Niçin olmasın?». Aynı anda arzuldığım yerde idim. Herşey birkaç dakika içinde oldu. **Dosyanın karşısında bu bedenim ile idim.** Tecrübenin gerçek olduğunu biliyordum. Fotoğraflar gözümün

önündeydi. Haritayı tamamlamakta hiç bir güçlük çekmedim. «Varlığının en derin köşelerine kadar sarsılmıştım. Sonsuz denilebilecek kadar geniş fezayı nasıl aştım? Zaman yapısını nasıl atlardım? Nasıl ilerki benliğimle aynı olabildim? Herhangi psişik bir kabiliyetim mi harekete geçti?

«O gecedeki beri zamanımın çoğunu gelecekteki Kirk Allen'in varlığı içinde geçiriyordum. Her an, bulunduğum yer, meşguliyetimin ne olursa olsun, öteki Kirk Allen olmak isteyebiliyor ve oluyordum. Kirk Allen II. olarak gelecekteki benliğimin kendine mahsus bir hayatı var. Şimdiki benliğime dönünce hatıralarımla dökümanlarımı düznlüyordum.

«Buradaki varlığımı tabii diyebileceğiniz bir ritimle yaşıyor. Oradakine gelince, zaman, komprimeleştirilmiş gibi hızlanıyor.»

Kirk bana bütün dökümanlarını getirmişti. Meseleyi günlerce inceledim. Ben de sadece bir İnavter (sayım) yapabiliyordum.

Saşırtıcı dökümanlar :

Evvelâ 12.000 sayfa yeniden gözden geçirilmiş ve tashih edilmiş, Kirk Allen'in hayat hikâyesi vardı. Stenografiyle tutulmuş notlar, 100 sayfalık bir lugatçe, 82 gökyüzü ve başka dünyalar coğrafyasına ait harita, 200 sayfalık bir tarih, 44 broşür. Bu broşürler «Srom Olma I. in hayvanları», «Galaksiler arası İlim Enstitüsü tarihi», «Srom Nobra X de Parapsikoloji», «Birleştirilmiş alan tlorisinin hiperfotonik tepkiye tatbiki», «Kristopedlerdeki zihni inkişaf birliği», «Yıldızlar arası feza gemisi mekanizması», «Vadilerde oturanların din ve inançları» gibi acayip isimler taşıyordu.

İlkönce hastamın tedavisi gayri müsait şartlarla başladı. O tedaviyi bir nevi şaka gibi kabul ediyordu.

Tam bir nörolojik muayeneye tâbi tutuldu, bir endokrinolog'un — iç salgımlar mütehassısı ve bir Psiko-Antropolog'un müşahedesi altında kaldı. Bütün muayenelerden çıkan netice onun tamamen normal olduğu idi.

Tedavi eden doktor öbür dünyaya gidiyor :

(Devamı 40. ncı sayfada)

MEŞHUR PSİŞİSTLER.

Şimdi sizlere sunduğumuz yazı serisinde, insan varlığının ruhu ile beyni arasında bulunan bir sahayı (psişik saha) kendilerine inceleme sahası olarak seçenlerden bahsedeceğiz. Daha ileride de meşhur manyetizör, ipnotizör, spirit ve medyomların hayat hikâyelerini nakletmeğe çalışacağız.

Emil BOİRAC (1851-1917)

Boirac, peşin hükümleri kırarak, «denildiğine göre» deyimine aldırmayarak, devamlı ve sebatlı bir şekilde psişik araştırmalara kendini hasretmiş bir ilim adamıdır.

Bu konuyla meşgul olmadan evvel, felsefe profesörü ve Akademi müfettişliği yaptı. Sonra, Grenoble ve Dijon Akademilerine rektör oldu. Psikoloji, felsefe ve çocuk terbiyesi hakkında pek kıymetli eserler yazmış ve Esperanto lisanının yayılması için bir hayli gayret göstermiştir. Manyetizma ve ipnotizma olaylarının aracılığı ile gerçek metapsişik sahaya geçmiştir.

Metodlu ve temkinli bir zekâyâ sahip olan E. Boirac, ipnotik ve manyetik olaylara benzeyen olayları inceledikten sonra ektoplazmik olayların incelenmesini daha uygun bulmaktadır. Gerçekten, A. Kardec'in de ilk tavsiyesi (Medyomların Kitabı'nda) böyledir.

1908 senesinde, İlimler Akademisinin «Fanny Emden» mükâfatını alan MEÇHUL PSİKOLOJİ (Psychologie Inconnue) isimli eserini neşretti. Bu eser psişik alanda mesai sarfedecek olan kimselerin muhakkak tetkik etmesi gereken bir eserdir. 1917 de ise, PSİŞİK İLİMLERİN GELECEĞİ adlı eseriyle metapsişikte metodolojiyi incelemiştir.

Bir çok ilim adamları gibi ve üstelik çok dürüst bir kimse olduğundan, Boirac,

bazan etrafına karşı esrarlı bir hale bürünmüştür. Fakat bu hali eserlerini asla gölgelememiştir. Zaten, esrarlı bir havaya bürünmek sözü, doğru da değildir. Teksifi olarak çalışan her ilim adamı kendisini cemiyetten tecridetmeğe mecburdur.

DARGET (1847 - 1923)

Bir asker araştırmacı olan Kumandan Darget, bilhassa, müteal ismi verilen fotoğrafçılık üzerinde çalışmıştır. Müteal (aşkın - transcendantalle) fotoğraf deyiminden; insanlardan intişar eden görünmez tesirlerin hassas bir satıh üzerinde tesbit etmek anlaşılır. İnsan bedeninden çıkıp, fotoğraf plâğı üzerinde iz bırakan görünmez ışınların varlığını kabul etmiş ve bunlara V ışını (vitnaux - hayatsal) ismini vermiştir.

Çektiği resimlerden birkaçı (kartal, ördek, şişe) eflüv çekiciliğinde klâsik olarak zihinde yaratılmış ve kafaya yakın tutulan bir fotoğraf plâğı üzerinde tesbit edilmiş resimlerdir. Oesimlerde kat'iyen teknik bir hile yoktur ve hepsi sahihtir. Bu hususta Ruh va Madde'de teknik malûmat verilecektir.

Sadece bir araştırmacı değil, aynı zamanda iyi bir yazar olan Darget, Revue Spirit mecmuasının, kendi zamanındaki nushalarına, bir hayli yazı yazmış ve Têgrad müstear ismini kullanmıştır.

Bugünkü ilmin kâinat Görüşü

Yazan :

Doç. Dr. Müh. Selim Yalın

Buraya kadar mütalâamızda üç boyutlu maddesel kâinatımızı ve onun iki boyutlu modeli olan sabun köpüğü balonunu sabit olarak kabul etmiştik. Halbuki durum böyle değildir. 3 boyutlu maddesel mekânımız 4 boyutlu mekân içinde daimî surette genişlemektedir. Bu sebepten dolayı kâinatımıza «genleşen kâinat» (expanding univers) adı verilmektedir.

Model üzerinde durumu kavrayabilmek için, bir çocuğun su köpüğü balonunu üfleyerek şişirdiğini ve bu suretle kendi üzerine kapanmış olan iki boyutlu balon sathını daimî olarak genişlettiğini gözümüzün önünde canlandıralım. İşte, buna benzer bir şekilde 3 boyutlu maddesel kâinatımız statî (hareketsiz) bir durum arz etmeyip, dinamik (hareketli) bir durum göstermektedir. Kâinatımızın genişleme hızı o şekildedir ki, Galaksiler arasındaki ortalama mesafeler her üçyüz milyon sene içinde iki misline çıkmaktadır.

Buraya kadar kâinatımızın mekân bakımından durumunu gözden geçirip, onun geometrik şekli ve hareketi hakkında bir fikir vermiş olduk. Bununla beraber kâinatımız yalnız mekân içinde değil, zaman içinde de mevcuttur. Zaman tek yönde ilerliyen bir mefhumdur. Bu demek ki, mekân içinde olduğu gibi, ileri geri bir hareket zaman içinde mevzu bahis olamaz. Zamanın bu tek yönlü akışı «zaman oku» tabiriyle hülâsa edilmektedir. Zaman oku ilerlerken kâinat da ona paralel olarak değişmektedir. Kısaca kâinatın zaman bakımından bir doğuşu, bir hayatı ve bir sonu mevcuttur. Kâinatın doğuşu hakkında bir takım ilmi

nazariyeler ileri sürülmüş ise de, bu hususta kat'î bir bilgimiz yoktur. Bazı âlimler maddesel mevcudiyetin âni bir şekilde ortaya çıktığını iddia etmektedirler. Bunlar iddialarını destekleyecek bazı ilmi izahları vermişler ise de, bunların dinlerde ileri sürülen «yaratılış» mefhumunun tesiri altında kalıp kalmadıkları şüphelidir. Diğer kimseler ise, maddesel kâinatın âni bir şekilde meydana çıkması, tedrici bir tekâmül (evolution) neticesinde, enerjinin maddeye dönüşmüş olduğunu ileri sürmektedirler. Bununla beraber, acaba kâinat için mutlâka bir başlangıç aramalı mıdır? Unutmıyalım ki, böyle bir başlangıç mefhumu bizde, arz üzerindeki günlük hayatımızda, her şeyin mutlâka bir başlangıca sahip olduğunu müşahede etmekten doğmuştur. Yukarıda geçen misallerimizden ise, çok mahdut sınır şartları içinde geçmekte olan hayatımızdan elde ettiğimiz intiba ve mefhumların bütün bir kâinat ölçüsüne teşmil edilmesinin ne kadar tehlikeli olduğunu ve bizi ne kadar yanlış neticelere sevk edebileceğini görmüştük. Buna dikkat eden asrımızın en büyük filozoflarından ve mantıkçılarından biri olan Bertrand Russell en basit bir çözümü tercih etmekte ve kâinatın esasen hiç bir başlangıcı olmadığı fikrini müdafaa etmektedir.

Russell'e göre, eğer biz kâinatın ezeli olduğunu kabul edemiyorsak ve günlük hayatımızda olduğu gibi, onun ortaya çıkması için mutlâka bir başlangıç arıyorsak, bu sadece bizim tahayyül kabiliyetimizin noksanlığından ileri gelmektedir. Dünya üzerindeki hayatımızda biz

her şeyin bir başlangıcına şahit olmağa o kadar alıştık ki, kâinat çapında dahi konuşurken bir başlangıç aramamak elimizde değildir. Kâinatın sonu mevzuuna gelince, burada bilginiz daha kat'idir.

Hemen, hemen bütün âlimler kâinatımızın ihtiyar olduğuna, yavaş yavaş fakat emin adımlarla inutlak bir yok oluşa doğru ilerlediğinde müttefiktirler. Bu keyfiyetin böyle olduğunu Eddington, fiziğin termodinamik prensiplerine dayanarak izah etmektedir. Kâinatımızda mevcut olan organizasyon (tertip) gittikçe bozulmakta ve keyfi yâni dezorganize eleman artmaktadır. Dükkândan yeni alınmış bir iskambil destesini gözönüne alalım. Bu yeni destede kâğıtlar muayyen bir kanuna (düzene) göre dizilmiştir. Bu desteyi bir iki karıştırarak olursak ilk düzen bozulur, karıştırmaya devam edersek daha da çok bozulacaktır. Nihayet karıştırma ameliyesi çok daha ilerliyecek olursa eski düzenden - organizasyondan - artık hiç bir eser kalmayacaktır. Bu raddeye gelince artık karıştırma ameliyesinin devamı, düzen bakımından hiç bir değişiklik meydana ge-

tirmez. Kâğıtlar herhangi bir düzenden o kadar uzak yâni o kadar keyfi bir hâle gelmişlerdir ki, karıştırma ameliyesinin evvel ve sonra'sını işaret edecek hiç bir vasıf kalmamıştır. Bunun gibi, kâinatımızda keyfi elemanın artışı o raddeye gelecek ki, evvel ve sonra gibi zaman mefhumlarını tefrik edecek hiç bir vasıf kalmıyacaktır. O taktirde «zaman oku» istikametini şaşıracaktır.

Zaman yalnız genleşecek, fakat muayyen bir ok istikametinde ilerliyemeyecektir. Böyle bir anda zaman içinde mevcut olan her şeyin mutlak bir sonu gelmiş demektir. Zira zaman akışının bizat kendisi anladığımız mânâyı kaybetmiş oluyor. Kâinatın bu son safhasında belki keyfi bir şekilde dağılmış madde hâlâ mevcut olmağa ve atomlar hareketlerini idame ettirmeğe devam edebilirler, fakat böyle bir maddesel âlemde evvel ve sonra diye, işaret edebileceğiniz hiç bir vasfı mevzuubahis olamaz. Tabii ki, şuur bu safhadan çok daha önce maddesel âleni terketmiş olacaktır.

SON

Dr. Selim Yalın İstanbul'da

Doç. Dr. Selim Yalın 1923 yılında Bakü'de doğmuştur. Annesi Dr. Nadire Yalın Azeri Türklerinden, babası ise İstanbul'dur. Lise tahsilini İstanbul'da, İstanbul Lisesinde bitirerek Teknik Üniversiteye birincilikle girmiş ve İnşaat Fakültesinden mezun olduktan sonra aynı bölümde asistanlığını yapmış. doçentlik tezini de verdikten sonra Almanya'ya giderek Karlsruhe şehrinde, Hidrolik Araştırmalar Enstitüsünde 5 yıl müddetle çalışmıştır.

Şimdi ise İngiltere'de Oxfordda aynı enstitünün şefliğini yapmaktadır.

16 Temmuz Salı günü Cemiyetimizde, Einstein'ın Özel İzafilek teorisi hakkında bir konferans veren Doç. Dr. Selim Yalın, bilgisi, tevazuu ve geniş görüşlülüğü ile, bütün dinleyicilerimizi kendisine hayran bırakmıştır.

Doç. Dr. Selim Yalın

CELSE TETKİKLERİ

Hürriyet ve İlahî Kanunlar

Bütün varlıkların hür davranış imkânlarına sahip olarak yaratılmış olmaları, onların sonsuz tekâmül kâdemelelerini aşabilmeleri içindir. Bu hür oluş hâli, varlıklara, mes'uliyeti yüklenmelerine imkân verir.

İşte varlıkların böyle bir oluş haline sahip bulunmaları, mukadder bir zaruret halinde tecelli eden ilâhî müratla alâkalıdır.

Varlıkların hür olarak içinde buldukları vasatın tekâmül imkânlarından faydalanmaları hususu büyük bir titizlikle tahakkuk ettirilmektedir. Denilebilir ki, kendi istek ve irademizin neticeleri muayyen bir plânın tahakkukuna âmil olur ve hattâ böylece dünyadan ayrılış veya tekrar dünyaya dönüş bile doğrudan doğruya gene istek, ihtiyaç ve iradi faaliyetimizin serbestçe faaliyet göstermesine tabi olmaktadır.

Zaten böyle olmasaydı, yâni hepimiz birer robot gibi iradesiz, hürriyetsiz ve dolayısıyla mes'uliyetsiz olarak hareket eden, ne yaptığını bilmez birer vasıttan ibaret olsaydık o zaman bizim ne şahsiyetimizin, ne hayatımızın ve ne de tekâmülümüzün bir mânası kalırdı. Bütün bu imkânlar bu takdirde bir anda ortadan kalkar ve sadece robotları harekete sevkeden esas müessir âmilin bir kıymeti ve mânası mevzuubahis olmasa icabederdi.

Kâinatta Allahın vâzettığı ilâhî irade kanunları hâkim ve cari olmaktadır. Bütün varlıklar bu kanunların şaşmaz imkânlarına ve neticelerine tâbi olmak mecburiyetindedirler. Bu kanunları Allah vâzetmiştir, dolayısıyla onlar Allah'ın iradesini terennüm etmektedir. Fakat hâl böyledir diye onlara Allah diyebilir

miyiz. İşte ilâhî iradeyi temsil eden kanunlar, mutlak ve külli iradenin rahmetini bütün varlıkların istifadelerine sunmuşlardır. Ama varlıklar bu sonsuz rahmet ve imkânlardan gereği gibi faydalanamıyorlarsa, kabahat ve kusur gene onların hürriyet ve liyakatsizliklerinin omuzlarına yüklenmektedir.

İyiliklerin peşinden koşmak varken kötülüklerin bayraktarlığını yapmağa kalkışmamız, imkânlar karşısında hürriyetimizin ve bu hürriyete bizi lâyık kılmış ilâhî rahmetin mevcudiyetini açıkça ortaya koymuyor mu?

Kâh iyilikler ve kâh kötülükler içinde yalpalayarak hayatlarımızı tamamlamak, bizlerden istenen ve beklenen gayeye uygun bir idrâk ve davranış seviyesine ulaşmak, ilâhî muradın varlıklara mukadder ve mecburi kıldığı bir icaptır. Ancak bu mukadderi hiçbir zaman hürriyetimizi ortadan kaldıran fatal bir temele dayandırmaklığımız imkânsızdır. Allah kendine küfredenleri, kendini tanımayanları, kendini reddedenleri, kendine şirk koşanları da rahmetinden esirgemiş, onları yok etmek istememişse bunun sebebini bizlere lutfedilmiş hürriyetimizin bir delili olarak kabul etmemiz doğru olmaz mı?

Şimdi bütün bu sözlerimize mesnet teşkil eden Mustafa Molla'nın verdiği çok derin mânalarla dolu tebliğini tetkik edelim :

Mustafa Molla 21 Şubat 1948 Medyonu : M. Aray;

«Size önceleri de tekrarladığım gibi insan buraya da (spotyoma, B. R.) gene kendi irade ve istekleri dahilinde ve isabetli ve isabetsiz karar ve istekleriyle geliyor. Hattâ buradan yukarıya gitme-

niz ve tekrar dünyanıza dönüncez gene sizin isteklerinize bağlı hadisattandır.»

«Allah nasıl olur da sizi ancak kendi isteği dahilinde çevirip idare eder ki, o takdirde ne şahsiyetinizi, ne de hayatınızın mânası kalır. Dikkat etmiyor musunuz : Sizin için Allahın hâkim olan tarafı değil, fakat sadece kanunları vardır. Bu kanunlar ne Allahtır ne de insan. Hâdiselerin cereyanı ise ne Allahla ne de böyle kabli bir hüküm ittihazı ile tesbit olunmuş herhangi bir şekil ve suretle alâkadar değildir. İnsan ilelebet hürdür.»

«İyiliklerin sizi ne kadar yüksek mertebelere yükseltmekte olduğunu, ruhen ne kadar ve nasıl derinleşip âdeta sonsuzluğu teneffüs eder, hâle geldiğinizi pekâlâ anhyorsunuz. O halde ne için tek-

rar fenalıklara, sukuta rıza gösteriyorsunuz? Bu da mı Allahtan?»

«İyi haller Allaha doğru, fakat kötü halleriniz kime doğrudur? Niçin düşünmezsiniz ki, Allah bize nihayetsiz bir hürriyeti şahsiye ve iktidarı ruhiye verdiği halde bütün âmal ve seviyelerimizi ancak onunla kabili ifade görüyoruz »

«Bu dâva ezeli bir cidal safhasıdır. Yaşayacaksınız. Pek iyi, pek fena. Fakat muhakkak gayeye uygun düşecek seviye ve idrâki illâ istihsal etmeniz lâzım ve mecburidir. İster bin kere dünyaya gelin, ister bir kere. Ne elde ederseniz sizin içindir.»

«Allah, Allaha küfredenleri helâk ediyor mu? Onların sizden daha müreffeh olduklarına çok kere şahit olmuyormusunuz? Bu, ne mâna ifade eder?»

İ S T A N B U L B A N K A S I

Sermayesi : 20.000.000. TL.

Halkın ve Tüccarın Hizmetinde

- **İKRAMİYELİ TASARRUF HESAPLARI**
- **% 6 1/2 a KADAR FAİZ**
- **APARTMAN DAİRELERİ, ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ**
- **HER TÜRLÜ BANKA MUAMELELERİ**
- **DÜNYANIN HER TARAFINDA MUHABİR**
- **İTHALAT ve İHRACAT AKREDİTİF MUAMELELERİ**
- **TEMİNAT MEKTUPLARI ve SİGORTA İŞLERİ**

CİDDİYET, SÜR'AT ve KOLAYLIK

İ S T A N B U L B A N K A S I

(Ruh 219)

İnsanlar mı Yoksa Hayvanlar mı Daha Zalim?

Hayvanların en zalimi hakkında Buffon şöyle yazıyordu: «Kaplan alçakcasına zalim, haksız, sebatsız yere eziyet edicidir. Her ne kadar et yiyerek yaşarsa da kana karşı daima bir susuzluğu vardır. Bütün sevki tabiisi devamlı bir kudurganlık, hiç bir mani tanımayan, kendi yavrularını parçalayan, eğer onları müdafaa ederse analarının da canına kırdıran kör bir hırstır.

Ekseri boğazladığı hayvanları baskalarına saldırma için bırakır; kanlarını tatmak ister gibidir; bundan zevk alır, sarhoş olur... Ayının vücudunu parçaladığı zaman başını kaldırıp bulduğu menden uzun yudumlarla kan içer... Ekseriya susuzluğu dinmeden hayvanın kanı biter.»

Buffonun bu satırları belki edebiyat bakımından iyidir ama, gerçeklere uymamaktadır. Bu gerçeklere gelmeden, gözümüzün önünde kedilerde inüşahede ettiğimiz zalimlik nünunelerinden bahis açabiliriz. Fareleri öldürmeden onlara iskence ettiklerini görmüşüzdür.

Zalimlik, tarifi itibariyle, kurbanının azabından hoşlanan, hoşlanmak için bilhassa bu azabı çektirenlere atfedilen bir sıfattır. Şu halde bu hâlin birinci şartı şuurdur. Kendisi azap çekmeden başkasının çekeceği azabı tahayyül etmesini mümkün kılan bir imajinasyon melekeseine sahip olmayan bir varlığa zalim denilemez.

Düşmanın önünden kaçan bir av hayvanı dikenli bir nebat üzerine yuvarlansa ve kendini kurtaramasa nebat zalim mi diyeceğiz?

Bunun gibi kendinin fare ile oynaması da bir zulüm emaresi değildir. Farenin çektiği azap ve işkencenin hiç de farkında değildir. Önünde sadece hareketli bir cisim vardır onun... Ona kurulu bir oyuncak da versek, yuvarlanan bir top, uçan bir yaprak da görse yapacağı yine aynı şeydir; yine aynı zevki duyacaktır. **KÖTÜLÜK HAKKINDA BİR BİLGİSİ OLMAYAN KÖTÜLÜK EDEMEZ.**

Fenikelilerin Moloch'a kurban merasimi

Hayvanın şursuzca oraya buraya saldırması, yakalanmak korkusundan ötürüdür. Bunun da delili, bir künece girip bir sürü tavuk boğazlayan bir yırtıcının, bunlardan ancak bir tekini götürmesidir. Yaban kedisi avının bir kısmını kendi yer, bir kısmını da tilki ve kurtlara bırakır.

Bir yüzücüye hücum eden bir köpek balığı ile bir keçinin otlaması arasında fark yoktur. Örümcek bir sinek yakalayıp ağında onu rahat rahat yiyorsa bu arının çiçeklerden bal toplaması kadar tabiidir. İnsan günlük yemeğini yerken kendini zalim addediyor mu?

Şimdi insanlara gelelim. Karşımızda tarihin kaydettiği onbinlerce vak'a vardır. Biz bunlar arasından gelişi güzel bir kaçını seçeceğiz :

Meksikada yaşayan Inkalar «görünmeyen kuvvetlerin» kendilerinden yana olması için kurban edecekleri kimselere işitilmemiş işkenceler yaparlardı. Konkistadorlar (İspanyol fatihler menileketle-

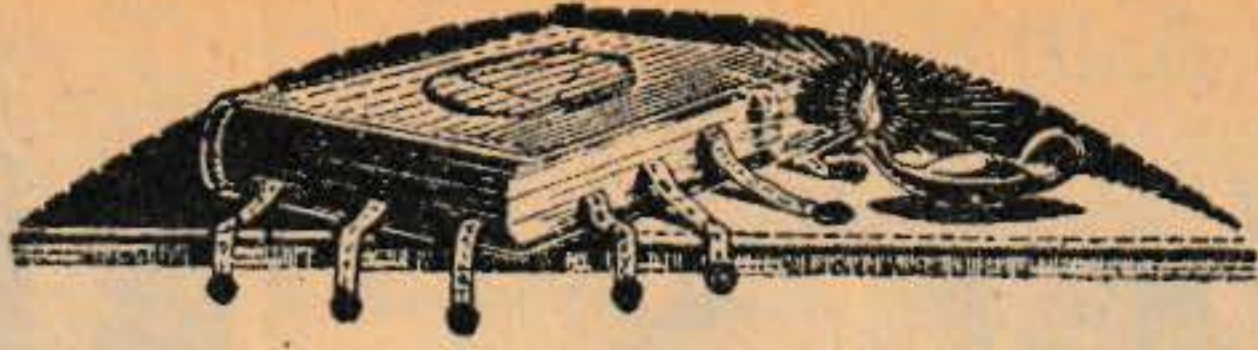
rini istilâ edince onlardan tabiat üstü bir şey istemediler; Sadece «aitin» aradılar. Bunu münakaşasız elde etmek için Pizar, Atahualpa'yı canlı canlı yaktı. Cortez Guatimozin'i hafif ateşte kızarttı.

Yirmibeş otuz asır geriye gidelim. Bir adam zaferlerini ileriki nesiller için taşlara kazdırıyor : «Şehrin büyük kapıları karşısına bir duvar yaptım.. Düşman başbuğlarını canlı canlı boğazlattım, derilerini yüzdürerek duvarı kaplattım. Bir kısmını da taşlar arasına canlı canlı gömdürdüm.» İmza : Assur - Nazil - Pal.

Başka bir metin : «Arbeles'de kumandanların dillerini kestirdim. Sonra Niniva'da derilerini yüzdürdüm; daha sonra da canlı canlı fırına attırdım.»

Senaherib, Teglat - Falazar hep bu çeşit maceralarla övünmektedirler. Nabukodonozor esiri Sedecias'ın diline bir zincirin son halkasını geçirmişti. Arka-

(Devamı 38. nci sayfa)

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Ergün Arıkdal

DARBECİ (Frappeur) ;

Darbeci terimi, kendi varlığını insanlara isbat etmek için eşya üzerinde çeşitli tonda sesler çıkaran ruhlara verilen bir sıfattır. Bu ruhlar umumi sınıflamada, ki, A. Kardac'e aittir, geri varlıklar tâbir edilen bölüme girerler. Gösterdikleri tezahür yönünden de incelenirse, gerçekten de, bu sıfatın verilmesinde Neo-Spiritüalist yönden bir mahzur olmasa gerek.

Her ne kadar varlıklar cevher itibarıyla asil ve lekesiz ise de, bilgi ve görgü bakımından sonsuz derecede bir sınıflanma meydana getirirler. Bu yüzden varlıklar, bedensiz iken, diğer bedensizlere tesir etmek üzere çeşitli şekiller kullanırlar. Kaba tesirler maddi tesirlerle en iyi şekilde uyuşabildiğinden, bu geri varlıklar kendilerini kaba fiziki seslerle belli etmektedirler. Tekinsiz ev olaylarında duyulan seslerin bir kısmı bu nevidendir.

DARBELİ KONUŞMA :

La : Typto : darbe

Logos : söz, söylev.

Fr : Typtologie.

Türkçemizde de teknik bir terim olarak yerleşmiş tiptoloji, ruhların darbeler vasıtasıyla zekice konuşmalarını ifade eder. Tiptoloji bir çok kısımlara ayrılır.

a) **Hareketle Tiptoloji** : Darbeler hareket eden herhangi bir obje vasıtasıyla sağlanır. Meselâ, masanın bir ayağının kalkarak zemine vurması şeklinde. Bu şekilde «evet - hayır» gibi pek basit bir kod sistemi tesbit edilir. Sorulara ancak evet - hayır tarzında cevap alınır. Celse idarecisi sorularını bu tarza göre tanzim etmelidir.

b) **İçsel yahut Pasif tiptoloji** : Darbeler, eşyanın kalkarak zemine vurması şeklinde değil, aksine hareketsiz halde bulunan eşyanın içinden duyulur. Kulak bunu tefrik edebilir. Bazan bu içsel tiptoloji, medyomun hareketli bir uzvunun bir masa üzerine vurması, hattâ bütün bedeninde tik tarzında irkilmelerin vukubulmasıyla tezahür edebilir.

c) **Alfabeli Tiptoloji** : Darbe sayıları, alfabe sırasına göre, her bir harfe tekbül edecek tarzdadır. Meselâ A harfi için bir darbe; B harfi için iki darbe..

Tiptoloji ilkel diyeceğimiz bir irtibat sistemidir. Medyomun fizikî kabiliyetine dayanır. Usta bir deneycinin elinde fantomatik celselere kadar gelişebilir. Mümkün olduğu kadar bu tip yolu iyi sevketmelidir.

DOĞRUDAN SES VE YAZI

(Vois et écriture Directe) :

Bu iki irtibat tarzı gerçekten çok dikkat çekici ve çok sür'atli neticeler vericidir. Önce, Doğrudan Ses denilen irtibat tarzını incelemeye çalışalım. Bedensiz bir varlık böyle bir durumu meydana getirirken, öncelikle, medyomun bazı kudret ve maddelerinden istifade eder. Bu kudret ve madde : Medyomun kendi etrafında hasıl ettiği psişik tertipte «dinamik ahenk» ve gene bu ahenkten dolayı bedeninden çıkan buharımsı ektoplâzmadır.

Dinamik ahenk hazirunun ve kozmik âlemin, o muhütte müşterek bir gaye etrafında toplanmak üzere, psişik bir küre meydana getirmeleridir. Bu psişik küre kozmik tesirlerin tekâsüfüne ve dolayısıyla medyomun fizikî kabiliyetlerinin harekete geçmesini temin eder. İşte bu

merbolin

BOYA VE MATBAA MÜREKKEBİ SANAYİ ANONİM ŞİRKETİ

- * sentetik
- * plāstik
- * vernikli
- * Dövmē
- * Alüminyum
- * yarı sentetik

tel: 44 0050 - 21 30 15

merbolin
boyacının aşkı

BOYALARI

(Ruh 220)

durum hasıl olduktan sonra - şüphesiz üstün varlıkların yüksek enerjileriyle - bir bedensiz varlık, kendisine insan sesi çıkarabilecek bir «vasat» hasıl eder. Bu vasatı bir boru veya başka bir âlet üzerine tekâsüf ettirerek de kendi sesini duyurur.

Doğrudan Yazı'ya gelince : Daha önce açıkladığımız şartlar dahilinde, bu sefer ses çıkarıcı bir vasat elde etmek yerine, doğrudan kaba maddeye tesir edilir. Doğrudan Yazı esaslı olarak üç türdür :

1. Medyomun hiç bir teması olmadan, kalemin kendiliğinden istenileni yazması.

2. Küçük bir sepet içine konulan kâğıt ve kalemler vasıtasıyla yazılan sözler. Bazan renkli kalemler konmak suretiyle ruhun kendini veya başka bir şeyi resmetmesi...

3. Arduvaz (Kara taş) üzerinde yapılan tecrübeler. Bunlar umumiyetle, iki arduvaz levha arasında bulunan, gene arduvaz bir kalem vasıtasıyla elde edi-

lirler. İngiliz Medyom Slad'in Zoelner ile yaptığı deneylerde bu tip doğrudan yazı'dan pek çok sayıda elde edilmiştir.

Doğrudan Yazı metodu ile alınan tebliğler, her türlü itiraz ve tenkidi ortadan kaldırır ve ruhun varlığını açıkça isbatlar.

DÖNER MASA (Table tournant) :

Yuvarlak ve kendi etrafında dönmesine yardım eden bir mihveri bulunan tahta bir masa vasıtasıyla, medyomların psişik kabiliyetlerini ortaya koymalarıdır. Medyomun psiko-manyetik seyaleleri belirli bir çıkış şiddeti kazanınca masada dönme hareketini meydana getirir.

Bir ruhun doğrudan tesiri olduğunu söylemek münakün değildir. Medyomun kendi kabiliyeti de bu olayı hasıl edebilir. İsbat bakımından spiritik bir değeri yoktur. Bu olay ilk def'a Kont dö GASPARİN tarafından incelenmiş ve isimlendirilmiştir. Neticeyi, medyoma bağlamakla beraber, diğer bilginlerin bu yola girmelerini sağlamıştır.

Bugünkü Dünyanın gidişinden mesuliyet duynyoruz

(Baştarafı 3. ncü sayfada)

Einstein bir gün : «Büyük bir fizik teorisinin tabiat olayları ile değil, insan ruhunun hür yaratma gücü neticesi meydana geldiğini» söylüyordu. Gerçekten, bir teori bir nizam ve kanunların hür bir tefsiridir.

Şimdi bu hürriyetin neden ibaret olduğunu araştıralım ; Başlangıçta araştırmacılar suallerini vazetmekte, tabiatı sorguya çekmek için hedeflerini seçmekte hürdürler. Ve bu hür seçimden itibaren cevap almak için gereken âlet ve makineleri inşa etmekte keza, hürdüler. ŞİMDİ ÖYLE DEĞİLİZ. Çünkü ilim inkişaf ederken, araştırmacının icinden çıkması artık mümkün olmayan, çeşitli yollara yöneldi. Her araştırma bir fiili icap ettirir, her fiil bir tercihi zaruri kılar. Ve tercih yapıldıktan sonra artık geri dönmek bahis konusu olamaz. Bir şeyi keşfetmek için başka bir çok şeyi terketmek lâzımdır. Ve şüphesiz ki, **Bugünkü ilim dış dünyanın ANCAK BİR KISMİNİ incelememize imkân vermektedir.** Dış dünyanın sonsuz çeşitliliği karşısında bildiklerimizin ancak başlangıcında olduğumuzu itiraf etmeliyiz. BÜTÜN hiç de değerlendirilmiş değildir. Bu söylediklerimiz mistik bir düşünceden doğmamaktadır. Ancak basit bir tevazuun neticesidir.

YÜKSEK PLÂNLAR KARŞISINDA FAKİRLEŞTİK

Son olarak, esash, önceden görülmemiş değişimler arasındaki münasebetlerden, dünya hakkındaki bilgilerimizden ve hümanist (İnsansever) an'anemizden bahsetmek isterim. Bu hümanist kültür ve an'ane, fikirlerin büyük topluluk arasında yayılmasına olduğu kadar, yeni bilgilerin keşif ve tatbikatına iştirâk eden gurupları canlandıran ruha da tâbidir. Kilit - meslek mensuplarının, büyük vazifeler ifa edenlerin, beşerî bilgiyi muhafaza etmeleri, genişletmeleri ve yaymaları gerekmektedir. İYİ ile KÖTÜ arasında devamlı bir ayırma yapıp, bunu

tatbik etmek onlara düşer. «Birbirinizi seviniz» «Kendi kendini tanı» gibi sözler gerçi bugünkü ilimde kullandığımız mânada objektif değildir. Fakat sadece seçkin bir tabakanın sübjektivitesini alâkadar etmeyip bütün insanlardan meydana gelen bir topluluğun ve bir medeniyetin manevî sıhhati için son derece önemlidir.

Her bir medeniyette müşterek olan «insancı» an'anenin, ilimler ilerledikçe ve bize yeni problemler çıkardıkça ihmal edildiğini görmek, benim için büyük bir ıstırap kaynağıdır. Müşterek an'anemiz, müşterek maneviyatımız, insan değeri ve hürriyeti hakkındaki müşterek görüşümüz, ilim ve teknikteki seri ilerlemelerde cemiyet teşekkülleri ve müesseselerdeki değişimlerde yanlış bir yola sapmaktadır. Meselâ, aşırı silâhlanma meseleleri karşısındaki tavrımızda insancı görüşümüz hiç rol oynamamakta veya pek az rol oynamaktadır.

Bunun sebebini söylüyorum : Yüksek plânlar karşısında, bir insanın gerçek kuvvet ve gerçek anlayışını aldığı ruhi plânlar karşısında fakirleştik. Fakat buna rağmen aramızdan kim asalete susamamıştır? Aramızdan kim o üstün ve nadir sözlere, gerçeğin basitlikle uyuşarak tezahür ettiği daha nadir olaylara susamamıştır?

Biz âlimler için, mesleklerimiz ötesinde vazifeler bizi beklemektedir. Beşerî müesseselerin tatbik ve muhafazasında aktif bir rol oynamak mecburiyetindeyiz. Önlarsız gerçek bir insanın düşünülemediği ahlâkî emirleri, herkesin yeniden tanıması için, yeniden ele almalıyız.

Önceden görülmemiş tatbikatca zengin, şiddetli gerilim ve ritmlere tâbi her şeyin daha alışılmış olduğu geçmiş bir devrin hülyasıyla kederli vâsi değişmeler dünyasında bizi iki çeşit vazife bekliyor: Seçtiğimiz ihtisas bölümündeki hünerimizi arttırmak ve bu ihtisas bölümünü aşan ve bütün insanlığın müşterek kaderini ilgilendiren konuya açık kalmak.

Okuyuculara CEVAPLAR

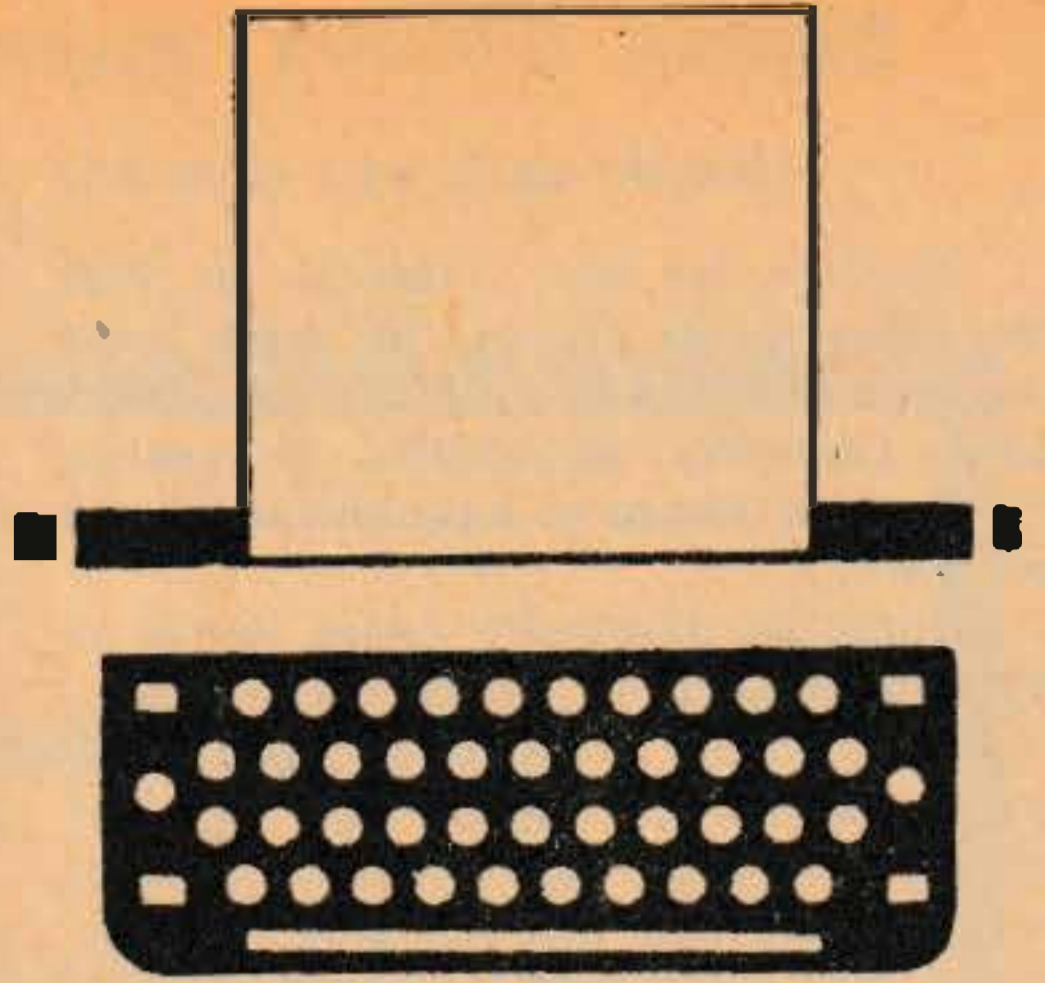
**SAYIN ABDULLAH EMİROĞLU,
BABAESKİ;**

Geçen sayıdaki talebiniz üzerine bize sual soruşunuz ve bu hususta ilk önce davranmanız bizleri çok memnun etmiştir. Takdir edersiniz ki, gayesi kâr olmayıp hizmet maksadiyle çıkan bir mecmua okuyucularına en çok faydalı olacak şekil ve mevzular üzerinde karar kılmak zorundadır. Bu itibarla okuyucularının talepleri onun için en güzel bir miyardır.

Diğer taraftan, kabil oldukça, okuyucularınıza hususî cevaplar yerine mecmuada umumî olarak cevap verme tarzı, başkalarının da istifadesi için tercih ettiğimiz bir şekildir.

Bize bir ayet soruyorsunuz. Evvelâ bu hususdaki fikrimizi bildirelim: Devir devir bütün mukaddes kitapların tefsirleri yapılmış ve basılmıştır. Mukaddes kitaplar, ancak anlayışları üstün olan bir kaç kişi için değil, bütün bir beşeriyet için inzal olunmuştur. Bu demektir ki, sorduğunuz âyet bizzat size de hitab etmektedir. Ve burada mühim olan bu âyetin âlimâne ve fadilane bir izahı değil, bizzat sizin anlayışınızdır. Çünkü bilgilerin ihtiyaca göre verilmesi ve anlaşılması bir tabiat kanunudur.

Kur'an mucize isteyenler için «Mucizeler etrafındadır» cevabını verir. Bir otun yeşerişinden, bir karıncanın faaliyetine, uzak memleketlerdeki küçük ve büyük olaylardan günlük hayatımıza kadar her şeyde bir mucize vardır. Bu mucizelerse bizim id-

râk ve imanımızı biledikçe değerlendirmiş olur. Yoksa tefekkürümüz «Yalancı dünya!» tekerlemesini tekrarlamaktan ileri gidemez.

Yapılacak bir tefsir sizi bağlayabilir, başkalarının anlayışını tahdit edebilir. Zira yukarıda söylediğimiz gibi her ferde teker teker hitab eden büyük bir bilgiyi bir veya iki yönde bağlamağa asla selâhiyetimiz olmadığını bilmenizi isteriz.

Ayrıca bizim bu âyeti kerimeyi «dünyevi ve uhrevî» hâdiselerle izah etmemizi istiyorsunuz. İnsanın yeryüzündeki ve ötesindeki hayatı tekâmül içindir, tekâmül için dedir ve tekâmüle doğrudur. Bütün hâdiseler bu İlâhî Yol ve Murada göredir. Bu da elbette ki doğru bildiği yolda yürünmek, vicdanına göre hareket etmek ve Hakikat yolunda Hakikate hizmetkâr olmakla olur. Bu yolda aldanan kendini aldatır ve bunun neticesi olan mukadder akıbetle karşılaşarak aldandığını anlar ki, burada tekâmül yine durmuş değildir.

Hakikati söyleyen, bunun karşısında ne faydalı olduğuna inanmış bir kimse, eğer karşısındaki hakkında yanlış anlaşılma doğru hareket etmektedir. Eğer karşısındaki, alınması icabeden bu bilgi karşısında atıl davranıyor ve kendi ihtiyacını alıp tatbik etmekten imtina ediyorsa, hata içindedir ki, bu hatasının mukadder akıbeti ile er geç karşılaşacaktır. Bu akıbet de onun için iyidir; zira öğrenmesi icabedeni yine, başka bir yolla öğrenecektir.

BURSA'DAN MEKTUP YAZAN OKUYUCUMUZA :

Sorduğunuz bütün sualleri, okuyucularınız için faydalı bulduğumuzdan, hepsini cevaplandırmağa çalışıyoruz.

1. İpnotizma, manyetizma ve spiritizma birbirinden ayrı psişik olaylar ve sistemlerdir. Kısaca farklarını anlatarak fikir vermeğe çalışalım. İpnotizma, J. Braid tarafından keşfedilmiş ve esas olarak, süjenin dikkatini bir noktaya toplayarak, anî bir sinir çökmesinden ibarettir. İpnotizörün rolü ikinci plânda kalır ve süje kendi kendine uyur. Söylenen telkinlerle de dikkatin bir noktada toplanması ve uyku fikrinin zihne sokularak süje tarafından yerine getirilmesi sağlanır. Manyetizma ise ipnotizmadan çok farklıdır. Manyetizör aktif haldedir. Kendi manyetik seyyalesini süjeye yükler ve aşırı enerji yükü birkaç telkinle beraber (telkinsiz de olur) süjeyi uykuya geçirir. Süje uyutulmuştur; kendi kendine uyumamıştır.

Spiritizmaya gelince : Bu, deneysel ve felsefî bir tekâmül yolu, doktrin ve bilgiler toplumdur. Konusu, bütün yaratılmış olan şeylerin Nasıl'ı, Niçin'i, ve Neden'i hakkında insanlara, ruhlar kanalıyla bilgi temin etmek ve onları evrensel tekâmül içinde yükseltmektir. Kısaca, spiritizma bütün varlıkların kendileriyle ve içinde bulunduğu maddî ortamlarla derinden meşgul olur.

2. Telepatik yoldan bir kimseyi sunî uykuya sokmak mümkündür. Fakat artık, bilinen basit bir telepati değil, «zihnî telkinler» söz konusudur. Manyetizör ile süjesi arasında çok kuvvetli bir sempatisasyon ve süjede zihinden geçenleri almak gibi bir kabiliyet de olmalıdır.

3. Transta yahut imnoz içinde bulunan bir süje kabiliyetiyle, orada bulunan kimselele olan sempatisi ve gene bu şahıslardan «zihnî emirler» vermek kudreti sayesinde diğer insanlarla telepatik şekilde ilgi kurabilir. Mesafenin, şartlara ve usule göre, kısmen önemi vardır. Saf telepatide ise uzaklığın bir değeri yoktur.

4. Transtaki süjeler «geleceğe ait» haberler verebilir. Bu, keşif (prémonition) ve duru-görü tarzında iki yönlü, hazan yalnız bir yönlü olarak meydana gelebilir. Çok çeşitli sebepleri vardır.

5. Süjeleri mazide yaşatmak, bir çok bakımlardan ilmi netaiçler hasıl eder. En faydalısı ise «EKMINEZİ» tarzında çalışılan sistemli yaşatmalardır. Bazı psikolojik bozuklukların asıl sebebi öğrenilir ve tedavi kolaylaşır.

6. Süjeler, ana rahminde otclere giden ekminezik yaşantılara kadar uzanabilirler. Ekminezinin bu yeni hâli, bize, insanın geçmiş hayatlarını tecrübî olarak tekrar öğretmeğe yarar. Reenkarnasyonun ilmi isbatları yapılır. Uzun uzun çalışmak ve çok tecrübeli olmak lâzımdır.

7. Ruhlarla irtibat kurmak, burada henüz anlatılacak ve kolayca tatbik edilecek bir ilim değildir. Ruh ve Maddedeki SPİRİTİZMA DERSLERİ'ni dikkatle takip ediniz: sizlere bir çok bilgiler verilmektedir.

8. Sadece, bedensiz ruhlarla irtibat kurulur diye bir kaide yoktur. Usulü dairesinde ve istidatlı süjeler kullanmak suretiyle bedenli ruhlarla da, telepatik ve «fikir okuma» yollarıyla, görüşmek mümkündür.

9 ve 10. Çift bedenleme (dedublüman yahut bilokasyon) tarzında yeryüzünün çeşitli yerlerinde görünmek mümkündür. Kendiliğinden yahut deneysel olarak elde edilebilir.

11. Rehber Ruh, bir medyoma, diğer ruhlarla irtibat kurmak ve bu irtibatlarda onu parazitlerden korumak için yardım eden ve ayrıca bilgiler vermek suretiyle yükselten, oldukça tekâmül etmiş bedensiz bir varlıktır.

12. Her hastalığın değilse de bir çok psişik menşeli hastalıkların telkin şekli vardır. Bu, hastalığın şekline, yerine ve durumuna göre değişir.

13. Balonun patlamasıyla hasıl olan sert sestem hemen bayılan arkadaşınız, muhtemelen, «kataleptik» bir kimsedir. Belki de geçmiş hayatlarında vukubulan bir patlama olayı ile ilgilidir. Vaziyeti hakkında daha geniş malumat verirseniz tedavisi hakkında yol gösterebiliriz.

Ruhsal Müzik

Metapsişik olaylarda bir sınıflama çeşidi daha vardır ki, endense buna gereği kadar önem verilmemiştir. Bu konuda yazı yazan deneyiciler bu olayları ne özel bir tarzda sınıflamış, ne tahlil etmiş ve ne de yorumlamağa tâbi tutmuşlardır.

Bu tezahürlerin bir çok kategorilere ayrılması mümkündür. Müteal (transcendantale) müzik, genel olarak, kendini objektif olarak orta yakoyar. Bu gerçekleşmenin objektif olabilmesi için bir medyoma, hiç olmazsa sanzitif birisine ihtiyaj vardır. E. Bozzano bu olayları aşağıdaki tarzda bir tasnife tâbi tutarak, şunları zikretmektedir :

1 — W. Stainton Moses'ın çelselerinde, oturduğu ve gezindiği yerlerde, hiç bir müzik âleti olmadan meydana gelenler...

2 — D.D. Home'un gerek temas ederek ve gerekse temassız olarak, bir müzik âletinin yardımıyla hasıl olanlar...

3 — Piyanist ve medyom Aubert'deki gibi temashı, fakat tamamen otomatik olarak çalınanlar...

4 — Uzakta vukubulan bir ölüm olayı ile rastlaşan müzikal işitimler, ki, telepatik menşeli tezahürler denebilir.

5 — Tekinsiz evlerde duyulan müteal müzikler.

6 — Uyurgezerlik devresine kadar çıkan bir sujenin yahut uyanık halde bulunan hassas bir kimşenin işittikleri müzikler.

7 — Ölüm halinde olan kimşenin duyduğu müzik. Bu durumda, ölen kimse tek hassas ve alıcı şahıstır. Bazı durumlarda asistanlar ve hattâ herkes kolektif olarak bu müziği işittirler.

8 — Nihayet, ölümden sonra işitilenler. Burada spirit bir açıklamadan gayri bir izah tarzı yetersizdir.

Yukarıdaki sınıflamayı daha açık ve anlaşılır hâle getirmek amacıyla sizlere, aşağıda ve diğer sayılarımızda okuyacağımız yazı serilerini takdim ediyoruz.

MEDYOMNİK MÜZİK

Bayan medyom Tamblin'in huzurunda meydana

gelen şu küçük olayı naklediyoruz : Tecrübe gurupunda bulunan bir bayanın şarkı söylemesi esnasında, ortalıkta hiç bir müzik âleti olmadan, ona refakat eden notalar duyuluyor :

«Hanımlardan biri şarkı söylemeğe davet edilmişti: Hemen peşinden şarkıya eşlik eden pek güzel bir müzik işitildi. Notalar bir harptan çıkıyora benziyordu, fakat pek hoştu; tonalitesini anlatınak bizim için mümkün olmuyordu... Başka bir zaman notalar meleklerle has bir sesi andırıyordu; sanki hemen hemen ruhani bir lisan söz konusuydu... Diğer durumlarda, medyomun kendisi, müziği anlamadan, piyanoya oturuyor ve fevkalâde bir teknik göstererek ve sanki tecrübeli bir konserciymiş gibi harikulâde melodiler çalıyordu. (Emma Hardinge: Modern American Spirituallisme, sayı : 57)»

Burada iki husus dikkatinize çarpılmaktadır : Biri şuuraltı otomatizması, diğeri mevcut olmayan müzik âletlerinin çalınışı.

W. Stainton Moses'in çelselerinde bu türlü olayla-

ra pek çok sayıda rastlanmıştır. Bunlar arasında : davul, trompet, harp, kitar, piyano, kenan, viyolonsel, timpanon v.s. sayılabilir. Bu İngiliz inedyonun gezintileri esnasında bile pek tatlı ve huzur verici çan sesleri duyulurdu.

D. D. Honie'un da olayları pek meşhurdur. Medyomun bir eli ile havada tuttuğu armonika, deneycilerin karşısında, çok değişik müzik parçaları çalarak hazirunu şaşırtmıştır. Armonikanın klavyesi üzerindeki tuşlar, sanki görünmeyen eller tarafından bastırılıyordu; onların inip çıktıklarını herkes müşahade etmiştir. M. Aubert'in medyomluğu ile harikulâde müzik parçalarının çalındığı pek meşhurdur.

Bu olaylarda, şuuraltı, animik, yahut spirit men'şeli olayları ayırdetmek oldukça müşküldür. Fakat şurası muhakkak ki, olaylara çeki düzen veren zeki bir varlık mevcuttur. Bu zeki varlık, çaldığı müzik parçasıyla kendini etrafındakilere tanıtmakta ve insani bir kabiliyetin çok üstünde olan güzellik duygusu verebilmektedir.

TELEPATİK MÜZİK

Bu olaylar, tamamiyle, şahısların vasıflarına yahut ajan rolünü oynayan ruhun içinde bulunduğu durumlara direkt ve endirekt olarak bağlı bulunan bir «belirti» taşır. Müzikal tabiatla telepatik bir tebliğin alınabilmesi için, ajanın bir miktar müzik kültürüne sahip olması gereklidir. Bu olaylara sık sık rastlanmaz.

Aşağıdaki telepatik müteal müzik olayı Journal of the S.P.R.'nin 4. cilt 27. sayfasından alınmıştır. Olaya şahit olan kadının kızı Emily Horne, Aberdeen de vukubulan bu vak'ayı şöyle anlatmaktadır :

«Annem küçük ve kuytu bir otelin yemek salonunda oturuyordu ve o zamanlar iki yaşında olan kardeşimi James de dizleri üzerindeydi. Çocuğun dadası dışarı çıkmıştı ve zemin katta buluna hizmetçi kızdan başka evde kimse yoktu. Yemek odasının ve salonun kapıları, ki sıkıca kapalı olurdu, bu esnada açıktı. Birden, annem semavi bir müzik, hüzünlü, fakat tatlı bir melodi işitti; aşağı yukarı iki dakika sürdü bu... Küçük kardeşim : «Baba! Baba!» diyerek annemin dizinden yere atladı ve salona doğru koştu. Annem olduğu yerde felce tutulmuş gibiydi, bunu hizmetçi kızı çağır-

dığı sırada anladım; ona salona bakmasını söyledi. Fakat salonda James'den başka kimse yoktu; piyanonun sağında duruyor ve «Baba yok? Baba yok!» diye tekrarlıyordu. Babası müziği çok severdi ve içeriye girdiği zaman alışkanlıkla piyanonun sağına gitmişti.»

«Olay annemin üzerinde çok tesirli olmuş ki, hemen olayın günü ve saatini derhal not etmişti. Altı hafta sonra, Cap'dan bir mektup aldı. Mektupta kızkardeşinin vefat ettiği bildiriliyordu. Ölümün vukubulduğu gün ve saat, kendisinin tesbit ettiği gün ve saate tamamen uyuyordu. Şunu da ilâve edelim ki, teyzem güzel ve içli bir müzisyendi.»

İnsanlar mı Yoksa Hayvanlar mı Daha Zalim

(Baştarafı 28. nci sayfada)

dan da iki oğlu aynı şekilde dillerinc zincir takılmış olarak yürüyorlardı. Esirlerden biri sendeleyince onları kırbaçlıyorlardı. Kampında onları karşılayan Nabukodonosor, çocukları babalarının gözleri önünde boğazlatmış, bu manzarayı ölünceye kadar unutmamasın diye Sedcciasın gözlerini kendi hançeriyle oymuş, sonra da onu zindana attırmıştı.

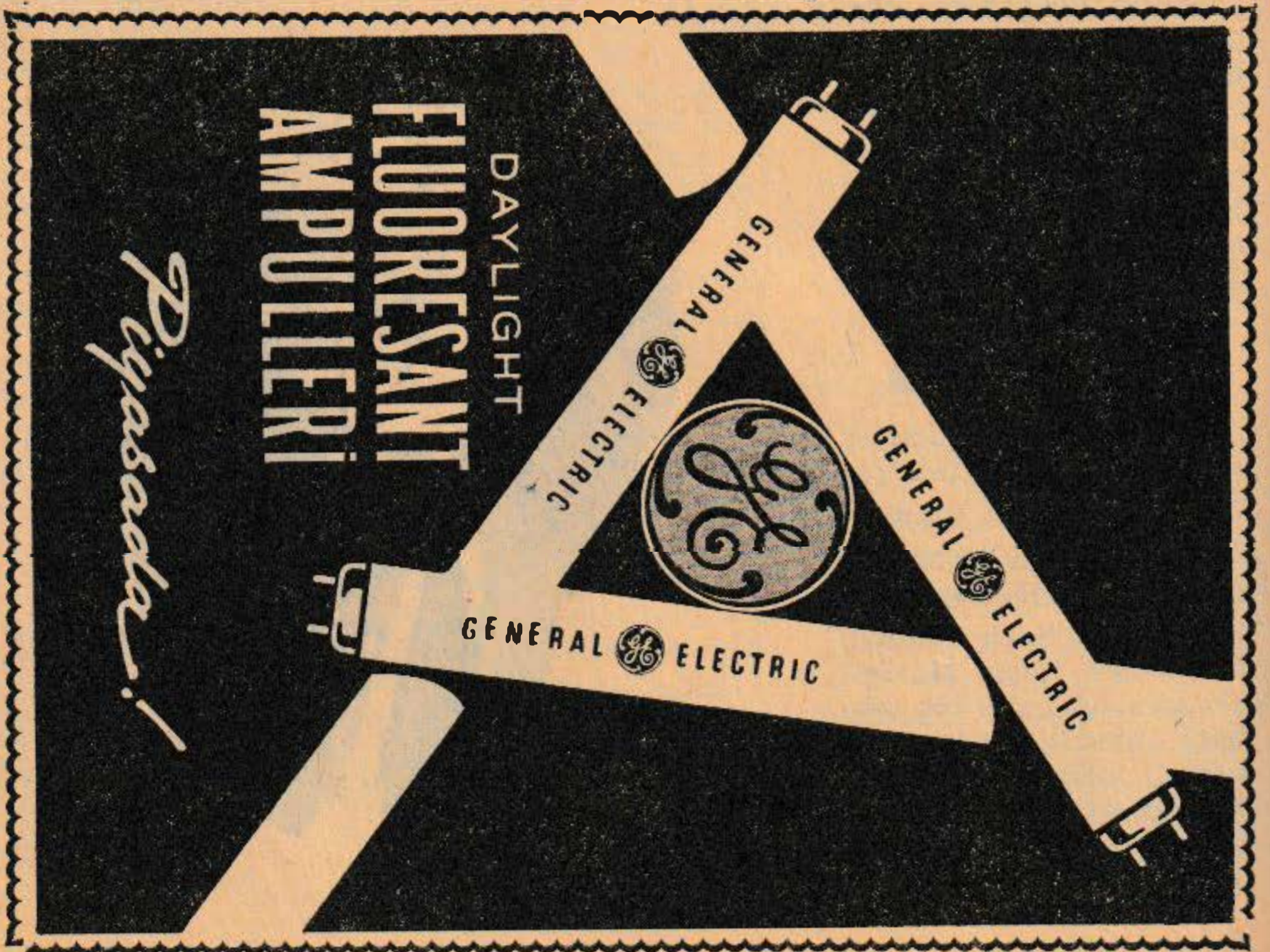
Son Babil Kırallarından biri, ağır bir suç işlemiş bir hizmetkârına ne çeşit işitilmemiş bir işkence yaptıracağını müşavirlerine sormuştu. Apollonius de Tyane kendisine şöyle cevap verdi: «Onun yanında yaşamasına müsaade et. Böylece ıstırapı daha uzun olacaktır.»

Bu yazıyı bir tebliğden aldığımız şu satırlarla bitirmek istiyoruz :

«İnsan işkencenin adını koyan yeğâne âmildir. İnsan ancak gene kendisi için kıymettar olan işkenceyi kendisine, kendi iradesile yaratır. Ve ilâhî muradın tecellisi de buna mesaj vermek şiarıyla muttasıftır.»

«... Siz kendi ayaklarınızın ipini kendiniz vurmussunuz. Gözlerinizi bizzat kendiniz bağlanıssınız. Aklınız sadece ke mik düşünen canavarların rüyalarından daha kutsî bir merhaleye açılmamış.. Bundan kimin mes'ul olması lâzım geldiği âşikârdır. Öyle ise dünyanız dünyadır ama, insansınızdır. O böylece umumî bir kıtalden süzülerek bir felâha müstahak zümrenin hâkim olmasını intaç edinceye kadar devam edecektir.»

«... İnsanlık bir dereceye kadar yükselecek ve peri masallarında olduğu gibi ruhanî hazlar içinde yaşayacaksınız. İnsanlara acı mayadan tatlı iksirler sunacaksınız. Onlar bu akıl eksirlerini ellerinizden içecekler ve bir zaman olacak ki, tarihler, insanların ölüm ve dirimleri kadar zihniyetlerinin korkunçluğundan mustarip olarak heyecan ve dalâlet içinde bunalıp kalmış bir asrın tablosunu beşeriyetin vicdanından koğmağa çalışacaklardır : Şimdiki halde tükenniez bir devrei nisyanda batan insanın rengi ve şekli yarın yükseltici ellerin sayesinde gene bir beşer tacı olacaktır.»

(Ruh 223)

Başka Dünyalarla Temas Nasıl Olur ?

(Baştarafı 20 nci sayfada)

Uzun düşüncelerden sonra onu iyileştirmenin bir tek yolu olduğuna kanaat getirdim. Kirk'i deliliğinden kurtarmak için onun hayal dünyasına ve (oyununa) girmeliydim.

Önce hatıraları okudum. Kirkin bana getirdiği bütün malzemeyi inceledim. Bunları o kadar dikkatle belledim ki, en ufak bir detay bile hatırımdan çıkmıyordu. Tabii ki bu kadar tetkik sonucunda bazı tenakuzlara rasladım. Metodum lojik hataları Kirk'in gözüönüne koymak, hesap yanlışlarını göstermek, bir yerin ve bir meselenin tarifindeki tenakuzlara işaret etmektir. Bu Kirk'in «yeni keşif seyahatlerini» zaruri kılıyordu. Her zaman da istenilen malûmatı tam getiriyordu. Böylece Kirk'in sistemini yıkaca kyerde daha da kuvvetlendiriyorduk.

Başlangıçta bu benim için, bir oyun gibiydi. Fakat bir zaman sonra oyunluktan çıktı. İdare ettiğim elemanlar, oyuncunun ellerini terketti ve yarı yarıya sezinlediğim meçhul kuvvetlerin unsurları halini aldı.

Bende bir değişiklik oldu. Başlangıçta da hatâları arıyordum, sonra da aradım. Fakat hatâların düzeltilmelerini veya düzeltilememelerini soğuk kanlılıkla bekleyecek yerde, hastamın kâinatının büyüüne kapıldım.

Hatâ buldukça ben üzölmeye başlıyordum. Kirk ile münakaşa ederek çözeemediğim bir hatâyı benim kendi kendime çözebileceğim hakkında bir fikir yavaş yavaş bende peyda oluyordu.

SERANEB SEYYARESİNE DOĞRU

Bir meseleyi çözmekte ben de o da âciz kalınca Kirkin lâzım gelen kat'i malûmatı olabilmesi için «Seyahate çıkması gerekiyordu. Ona lâzım gelen talimatı veriyor ve dönüşünü heyecanla bekliyordum.

Kirk'in bu malûmatı elde etmek için kullandığı metod değil bizzat getirdiği bilgiler olaylar beni alâkadar ediyordu.

Başlangıçta Kirk'le birlikte olduğum

zaman bu kâinatı incelemekten duyduğum zevki yalnız başıma da duymaya başladım.

Bir uçurumun eşiğinde gibiydim ki acayib bir hâdise vukua geldi.

KIRK ALLEN «İYİLEŞMİŞ GİBİ» Mİ YAPTI?

O sabah kapı çaldı. Bu Kirk'in geliş saatiydi. Bir gün evvel onu Seraneb seyyaresine bir vazife ile göndermiştim. Detaylı bir rapor bekliyordum.

Selâmlaştıktan sonra bir başlangıca lüzum görmeden istediğim malûmatı getirip getirmediğini sordum. Başını salladı ve bana bir cep defteri uzattı. Te-lâşla karıştırdım ve büyük bir memnuniyetle istediğim malûmatı telkik etmeye başladım. Tekrar Kirk'e döndüğüm zaman, yüzünde alışık olmadığım bir ifade gördüm.

— Nen var Kirk? diye sordum.

Uzun bir tereddütten sonra :

— Size yalan söyledim, diye cevap verdi. Söylediklerimin hepsini uydurdum.

— Hepsini mi uydurdun?

— Hepsini. Uzun zamandır bunun farkında idim.

— Peki niçin bugüne kadar bana bir şey söylemedin?

— Böyle lâzım geldiğini hissettim.

Bunun size lâzım olduğunu hissettim.

Kendisi bunu anladıktan sonra benim durumum için inanmakta devam eder. gibi görünmüştü. Adeta hasta ve doktor rollerimiz değişmişti. Hep başkalarının bir takım buhran ve düzensizliklere uğramasının tabii olduğunu düşünmüştüm de kendim için böyle bir şey aklıma gelmemişti. Bu doktor koltuğu ile hasta divanının arasında çok dar bir sınır olduğunu hiç düşünmemiştim.

O zamandan beri Kirk Allen'i hiç görmedim. Ama ekseriya ona, beraberce galeksileri fethe çalıştığımız günleri düşünürüm. Bazı yaz geceleri yıldızlarla ışıl ışıl gök yüzüne baktığımda hayali gözümün önüne gelir ve gülümseyerek «Acaba Kristoped'ler şimdi ne yapıyorlar?» diye düşünürüm.